

ميا ۽ موزي

احسان جي ڪهاڻي

شيوتا بالا طرفان

سهانا بالا پاران ڏنل آهي

هڪ وڏي شهر ۾ مايا نالي هڪ چوڪري رهندي هئي. ميا کي ڪيڏڻ، ناچ ڪرڻ ۽ ڳائڻ جو شوق هوندو هو. پاڙي جا سڀ ماڻهو ميا کي پسند ڪندا هئا ڇاڪاڻ ته هن جي ماڻهن سان خوش مزاجي هئي. ميا خوشيءَ سان ماڻهن کي سلام ڪندي هئي ۽ منهن تي مسڪرائيندي هن کي واپس سلام ڪندي هئي.

هڪ ڏينهن، ميا پنهنجي هٿن ۾ پلاسٽڪ جو پيالو ۽ چپس جو ٿلهو کڻي پارڪ ۾ گهمي رهي هئي. هڪ دفعو هوءَ مڪمل ٿي وئي، هن انهن کي ري سائيڪلنگ بن ۾ بدران زمين تي اڇلائي ڇڏيو. ميا جي دوستن مان هڪ، ايملي، هن جي عملن کي ڏٺو، ۽ هن کي ليٽر ڏسي ڏاڍو حيران ٿيو.

هوءَ ميا جي ويجهو آئي ۽ پڇيائين ته ”تو ڪچري کي گاهه تي ڇو اڇلايو آهي؟“

ميا جواب ڏنو، ”اتي ڪو به ويجهو ڪچرو نه هو، تنهنڪري مون ان کي اتي اڇلائي ڇڏيو.“

”تو کي اڃا به ائين نه ڪرڻ گهرجي، ميا. اهو ماحول لاءِ خراب آهي.“ ايملي چيو.

”اها رڳو ڪچري جا ٻه ٽڪرا هئا.“ ميا چيو.

”ڇا تون پنهنجي گهر ۾ ائين ڪندين؟ ڪچري جا ٻه ٽڪرا ڇڏي ڏيو؟“

ان جي باري ۾ سوچيو ميان، مون کي خبر آهي ته تون جلد ئي صحيح فيصلو ڪندين. ايملي وري پنهنجي گهر ڏانهن هلڻ لڳي ۽ ميا سوچڻ لڳي ته هوءَ ڇا ڪري رهي هئي.

ان رات، مايا سڀ کان وڌيڪ عجيب خواب ڏٺو جيڪو هن ڪڏهن ڏٺو هو. هن جي خواب ، ۾ مايا کي موزي نالي هڪ ڳئون سان ملاقات ڪئي.
موزي پنهنجو تعارف ڪرايو، ”هيلو مايا! مان موزي آهيان. نه ٿيو
ڊج! مون کي توهان سان ڳالهائڻ جي ضرورت آهي ته پارڪ ۾ ڇڏ ٿيو.
مايا پڇيو، ”ڪچري جو ننڍڙو ٽڪرو ايترو وڏو ڇو آهي؟
”جيڪو تو ڪيو ماحول لاءِ خراب آهي. مون سان گڏ اچو ۽ اسان
مختلف هنڌن تي ويندا ۽ ڏسندا ته اهي ڪچري بابت ڪيئن ٿا محسوس ڪن.
مايا اتفاق ڪيو ۽ انهن هڪ پيچري تي هلڻ شروع ڪيو.

جڏهن اهي جهنگ ۾ پيا هلن ته ميا هڪ غمگين ڳالهه ڪندڙ سوان کي تلاءَ ۾ ترندي ڏٺو.

مايا ڪائٽس پڇيو، ”ڇا ڳالهه آهي محترمه سوان؟“

سوان جواب ڏنو ته ”تلاءَ ۾ ايترو ته ڪچرو آهي جو مان کائي ۽ ترڻ ڪريان. ڪچري جي ڪري اسان مان ڪيترائي بکيا رهجي ويا آهن. مان واقعي چاهيان ٿو ته ماڻهو گندگي ڇڏڻ بند ڪن ۽ ماحول جي مدد ڪرڻ شروع ڪن.“

هاڻي جي مقابلي ۾ ڪيتريون ئي مخلوق زندهه ۽ خوش هونديون.

مايا غريب سوان کي ڏسي ۽ ان جي اداس ڪهاڻي ٻڌي ڏاڍو غمگين ٿيو.

جلد ئي، موزي ۽ ميا جنگل ۾ گهمندا ويا، جتان پيچرو وٺي ويو

هنن، ۽ هڪ تمام ڪمزور وڻ ڏٺو، جنهن ۾ ٿلهي ٿاريون لٽڪيل هيون.

مايا وڻ کان پڇيو، ”تون ايڏو اداس ڇو آهين مسٽر ٽري؟“

وڻ جواب ڏنو، ”اسان مان ڪيترن ئي ميوا پيدا ڪرڻ بند ڪري ڇڏيا آهن، ڇاڪاڻ ته ان سڄي ڪچري جي ڪري، جيڪا اسان کي غذائي مواد حاصل ڪرڻ کان روڪي ٿي. اسان مان ڪيترائي بيمار ۽ ڪمزور ٿي رهيا آهن. اسان جلد ئي هميشه لاءِ وڃڻ وارا آهيون جيڪڏهن اها گندگي جي عادت جاري رهي. اسان انسانن لاءِ تمام گهڻو ڪندا آهيون. اسان انهن کي نيشنل پارڪ ڏيون ٿا جتي اهي عجيب فطرت ڏسي سگهن ٿا. اسان کين ساهه کڻڻ لاءِ هوا ڏيون ٿا، گهرن لاءِ ڪاٺيون ڏيون ٿا ۽ جانورن ۽ پکين لاءِ جاءِ ڏيون ٿا، پر پوءِ به اهي اسان کي ايڏائين ٿا.

مايا غريب وڻ کي ايڏي بي درديءَ سان تڙپندي ڏسي دل ٽٽڻ لڳي.

وڻ کي آرام ڪرڻ کان پوءِ هوءَ ٿي سگهي ٿي، ميا ۽ موزي هڪ دوست پڪيءَ کي ڏٺو، جيڪو
وڻ جي شاخ تي روئي رهيو هو.

مايا سڏ ڪيو، ”ڇا ڳالهه آهي پڪي؟ تون روئين ڇو ٿي؟“

پڪيءَ جواب ڏنو، ”مان کاڌي جو شڪار ڪري رهيو هوس ته زمين تي ڪا شيءِ ڏٺم. مون
سوچيو ته اهو ڪجهه کاڌو آهي جيڪو مان پنهنجي ٻچن کي ڪارائي سگهان ٿو.
اهو ڪچرو ٿي ويو ۽ هاڻي منهنجا ننڍڙا بيمار آهن. اهو سڀ ڪجهه انهن انسانن جي ڪري آهي،
جيڪي گند ڪچري ڪندا آهن. انسانن کي ڇو ڪچري کي ريسائڪلنگ بن ۾ رکڻ بدران زمين تي
اڇلائڻو پوندو؟“

ميا کي ڏاڍو صدمو رسيو ته هوءَ اهو سڀ نقصان ڏسي روئڻ لڳي جنهن جو هوءَ حصو هئي. هن محسوس ڪيو ته جيڪڏهن هوءَ ۽ پيا هن خوفناڪ رويي کي جاري رکندا، ماحول تباهه ٿي ويندو. هوءَ محسوس ڪري رهي هئي ته هوءَ اهو ڪم ڪري رهي هئي بغير ڪنهن نوٽيس جي!

ميا موزي ڏانهن رڙ ڪندي چيو، ”هاڻي سمجهان ٿو ته مون ڇا غلط ڪيو آهي. مون کي ڌرتيءَ کي پنهنجي گهر وانگر سمجهڻ گهرجي. مون کي چوڌاري ڏيکارڻ ۽ مون کي نوٽيس ڏيڻ لاءِ موزي جي مهرباني.“

موزي جواب ڏنو، ”مون کي خوشي آهي ته توهان سمجهي رهيا آهيو ته مان ڇا ڪرڻ جي ڪوشش ڪري رهيو آهيان چوڻ. ياد رکو ته هميشه مهربان رهو ۽ ماحول کي بچايو!“

جڏهن الارم وڄيو، ميا وڌيڪ روشن ۽ خوش ٿي بيدار ٿي، ڇاڪاڻ ته هوءَ ڄاڻي ٿي ته ڌرتيءَ
کي بهتر جڳهه ڪيئن ٺاهيو. ميا هڪ ماحولياتي ڪلب شروع ڪيو ۽ ماحول جي حفاظت بابت
پنهنجي ڄاڻ شيئر ڪئي. جڏهن هن آسمان ڏانهن ڏٺو ته ميا موزي کي هن ڏانهن نهاريندي ڏٺو.

اختتام

ميا ۽ موزي جي تخليق ڪندڙن بابت:

شيوتا بالا 10 م 2020 سالن جي هئي جڏهن هن لکيو ”ميا ۽ موزي“ ۽ هڪ آن لائين اسڪول ۾ پنجن درجي جي شاگردياڻي -لورل اسپرنگس اسڪول.

سهانا بالا، شيوتا جي پيڻ، ڪهاڻي بيان ڪئي جڏهن 15 سالن جي عمر 9 ۽ هين گريڊ جي شاگرد سين جوز، ڪيليفورنيا ۾ لنبروڪ هاءِ اسڪول ۾.

۽ Moozie ٻارن جي مهرباني نيٽ ورڪ لاءِ انهن جا مهربان ڪم آهن:

ڪهاڻيون:

- ميا ۽ موزي
- موزي جي مهرباني جو جادو
- موزي جا مثبت لفظ
- موزي ۽ سرڪس

نظم:

- موزي جي شاعري

پزل:

- Moozie لفظ ڳولا
- لفظن کي ٽوڙيو
- پوسٽر (ڪووڊ پانڊيمڪ جي شروعات ۾ ٺاهيل):
- موزي چوي ٿو ماسڪ پائڻ
- موزي هٿ ڌوئي

نيور گرين سٽي ۾ موزي ۽ رينبو

ڪولن بارڪا طرفان

سڀ حق محفوظ آهن

ٻارن جي مهرباني نيٽ ورڪ پاران شايع ٿيل

www.moosie.org

نيور گرین ستي ۾ موزي ۽ رينبو

کولن بارکا طرفان

موزي ڳئون جيتري مهربان آهي. ٻي ڪا به مخلوق هن کان وڌيڪ مهربان ناهي. هوءَ نرميءَ سان رينبو سان گڏ راند ڪندي هئي هڪ صبح جڏهن ٽپال پهتو. فارمر ٿيڊ ان کي چيڪ ڪرڻ ويو.

"موزي، توهان لاءِ ڪجهه آهي!" فارمر ٿيڊ ميل باڪس مان سڏ ڪيو. هن جي نالي جي آواز تي، موزي فارمر ٿيڊ ڏانهن ڀڄي ويو، احتياط سان ڪنهن به شيءِ تي قدم نه ڪيو. فارمر ٿيڊ کيس هڪ لفافو ڏنو.

اندران ڪاغذ چيو،

پيارا موزي،

منهنجو نالو ٽاليا آهي، ۽ مون کي توهان جي مدد جي ضرورت آهي! مهرباني ڪري اچو 154 ايٽل روڊ نيور گرین ستي ۾.

مخلص،

ٽاليا

... مون کي تعجب آهي ڇا غلط آهي، موزي چيو. "اها مهرباني ٿيندي ٽاليا جي مدد ڪرڻ." ۽ ائين موزي، رينبو، ۽ فارمر ٿيڊ پنهنجي ٽرڪ ۾ نيور گرین شهر ڏانهن روانو ٿيو.

ان کان اڳ جو ٽنهي شهر کي ڏٺو، موزي نيور گرین ستي جي خوفناڪ بدبوءَ کي بوءِ ڏئي سگهي ٿي. اهو خوفناڪ هو! ۽ جڏهن موزي ان کي بلند آواز ۾ نه چوندي، هوءَ اڳ ۾ ئي ڏسندي هئي، اير، بوءِ ٽاليا ڇو لکيو. جلد ئي اهي شهر ۾ داخل ٿيا.

شهر ۾ کين ايٽل روڊ مليو. فارمر ٿيڊ گهر 154 جو دروازو کڙڪايو، ۽ ٽاليا دروازو کوليو. "توهان سڀني جي اچڻ لاءِ مهرباني!" ٽاليا اميد سان چيو.

"اسان مدد ڪرڻ ۾ خوش آهيون، پر اسان کي ڇا ڪرڻ گهرجي؟" رينبو پڇيو. سڀني سوچيو.

پوءِ موزي تجسس سان ڪچري جي ڍير ۾ ڏٺو. اهو خالي هو سواءِ هڪ ايپل ڪور جي.

"بس اهو آهي!" موزي خوشيءَ سان مرڪيو. [کولن هن جملي کي تصوير ۾ متحرڪ ڪرڻ چاهيندو].

"توهان جو ڇا مطلب آهي؟" ٽاليا پڇيو.

"اسان ڪچري کي کڻڻ لاءِ ڪچري جا کين استعمال ڪري سگهون ٿا! موزي جواب ڏنو.

"اهو شايد خراب خيال آهي،" رينبو چيو. "اسان کي خبر ناهي ته اهو سامان ڪٿي آهي."

"همم... آه! مون وٽ بس ٽرڪ ۾ شيءِ آهي! فارمر ٿيڊ چيو، ٽرڪ مان دستانا ۽ گرابر وٺي رهيا آهن.

هڪ دفعو اهي ايٽل روڊ مڪمل ڪيا، ٽيم خوش ٿيو! پوءِ هنن شهر جا باقي حصا ڏٺا.

"اسان هاڻي ڪڏهن به ختم نه ڪنداسين!" ٽاليا روئي ٿي. "نه، نه ڪيئن!!"

"اسان ڪي نه ڇڏڻ گهرجي،" موزي چيو. "شايد اسان ڪي شهر کان مدد وٺڻ گهرجي."

"عظيم خيال، موزي! پر ڪيئن؟" ٽاليا پڇيو.

"پريشان نه ٿيو، ٽاليا، مون وٽ هڪ منصوبو آهي،" موزي ڪي يقين ڏياريو.

موزي هلندي هلندي، سڄي شهر جي چوڪ تائين،

۽ آهستي آهستي پر ضرور هوا سان ڀرڻ شروع ڪيو،

۽ هڪ دفعو موزي جو جسم هڪ وڏو گولو هو،

هڪ ننڍڙو آواز ٻاهر نڪري، پهرين ۾ ٻڌڻ ۾ مشڪل.

پوءِ اهو آواز اڃا به اونڌو ٿي پيو

ايتري تائين جو اهو تمام بلند ۽ سڀر تيز هو

آباديءَ جو آواز ٻڌڻ ۾ آيو، جيڪو نئون هو

موزي جيڪو آواز ٺاهيو هو، سو سڃاتل آواز

MOOOOOO! [ڪولن هن لفظ کي تصوير ۾ متحرڪ ڪرڻ چاهيندو.]

جڏهن موزيءَ جو موهه رڪجي ويو ته سڀ ماڻهو سوال پڇڻ لاءِ هن ڏانهن هليا ويا. پوءِ ٽاليا

ٻاهر آيو ۽ مسئلو بيان ڪيو. شهرين محسوس ڪيو ته سندن شهر هڪ گندو آهي ۽

مدد ڪرڻ جو فيصلو ڪيو.

آخرڪار، سڄو شهر صاف ٿي ويو، ۽ شهرين موزي لاءِ خوش ٿيا.

"هپ، هپ هوري موزي لاءِ!"

۽ ائين، موزي ۽ ٽاليا پنهنجا الوداع سينئر ڪيا.

"الوداع، موزي،" ٽاليا چيو.

"الوداع، ٽاليا،" موزي چيو. "جيڪڏهن توهان ڪي ڪڏهن مدد جي ضرورت آهي، اسان کان پڇڻ لاءِ آزاد محسوس ڪريو."

۽ تنهنڪري موزي، رينبو، ۽ فارمر ٽيڊ ڪڏهن به گرڻ شهر ڇڏي. ...

...جيتوڻيڪ موزي ڪي نالو تبديل ڪرڻ جي ضرورت محسوس ٿي.

ليڪڪ جي باري ۾:

ڪولن بارڪا هڪ ٻارهن سالن جي عمر آهي، جيڪو برونز جي دل سان، شايد چانديءَ جو. هن چاهيو ته هڪ ڪتاب تفريح لاءِ ٺاهيو، جيتوڻيڪ هن کي ڪو تجربو نه آهي.

فارمر ٽيڊ بابت:

ها، فارمر ٽيڊ حقيقي آهي، ۽ هن موزي برانڊ ٺاهيو! هو تمام مهربان آهي، ۽ هو ڪولن کي موزي ڪتاب ٺاهڻ جي اجازت ڏيڻ تي ڏاڍو خوش ٿيو.

ڪتاب جي پٺڀرائي:

جڏهن موزي، رينبو، ۽ فارمر ٽيڊ هڪ خط ملي ٿو جيڪو ٽاليا نالي ڪنهن کان مدد لاءِ پڇي ٿو، اهي ڄاڻن ٿا ته انهن کي هن جي مدد ڪرڻ گهرجي! ڇا موزي ۽ دوست نيور گرڻ سٽي کي صاف ڪري سگهن ٿا؟ يا اهو تمام گهڻو گندو آهي؟

موزي ۽ بگي بگلي بگ

وڏي موزي ڳئون اهڙي مهربان آهي جيترو ٿي سگهي.
بي ڪا به مخلوق هن کان وڌيڪ مهربان ناهي.

برسات جي هڪ ڏينهن هوءَ گودام ۾ گهر آئي هئي، جنهن ۾ هن جا سڀئي ڪمرا ميٽ پري هليا ويا.

سور ڳنڍي رهيا هئا ۽ مٽيءَ جا پن ناهي رهيا هئا.
گهوڙا وڏائي ڪري رهيا هئا ۽ فخر سان ٽهڪ ڏئي رهيا هئا.

ٻڪريون هڪ ٻئي کي مزوري ڪري رهيون هيون.
پوڙهي ماءُ بٽه رڙ ڪئي، ”سڀ ڀڄو!“

”ڇا ٿيو مايا اسان ڀڄون ٿا؟“ گوڏن ۾ پڪرين چيو.
بٽه رڙ ڪري چيو، ”اهو بگ آهي ۽ منهنجي مطلب کي الارم ڪرڻ نه آهي،

پر هي بگ وڏو آهي، ناشتي لاءِ تمام وڏو.“
گهوڙي رڙ ڪري چيو، ”مان ان کي ڦاسائي ڇڏيندس، تنهن ڪري پاڻ کي پوئتي هٽائي ڇڏيو.

خنڀر رڙ ڪئي، ”اڙي يار، اهو هڪ وڏو بدصورت بگ آهي، جنهن ۾ ٻه سڱ آهن، ڪاري بيٽل جي مڱ تي وار وار محسوس ڪندڙ!“

گهوڙي پنهنجي جنگهه کي مٿاهون ۽ ٿلهو ڪري ڇڏيو، ڳئون رڙ ڪري چيو، ”موزي! منظر تي جلدي اچ!“

موزي رڙ ڪئي، ”روڪا! جيئن گهوڙي جو چر زمين تي ڪري پيو.
سڀني جانورن پنهنجا ساهه بند رکي، گول گڏ ڪيا.

موزي مٽيءَ ڏانهن نهاريو ۽ وڏو بگ نڪري ويو.
سڀ جانور رڙيون ڪري رڙ ڪري ڇڏيائون!

”او خير!، اسان کي معاف ڪجو... موزي اسان کي روڪڻ لاءِ چيو پر وڏا بگ نرالا ۽ خوفناڪ آهن، ڇا اهي نه آهن؟“

موزي پنهنجي نرم لهجي ۾ شروع ڪيو، ”ڪتابن وانگر بگڙا، رڳو ظهور جي حساب سان نه ٿا طئي ڪري سگهجن.

اسان کي اونهو ڏسڻو پوندو ۽ ڏسو ته ڪيڏا به سٺا ٿي سگهن ٿا.
سٺي ڳولھڻ هر شيءِ آهي جيئن اسان کي گهرجي.

ڪيڙا هر ڪنهن لاءِ مددگار ٿي سگهن ٿا، ڏسو، انهن جي ڌرتي تي پنهنجي جاءِ آهي، توهان وانگر، مون وانگر.“

موزي ۽ سرڪس

شيوتا بالا طرفان
سهانا بالا پاران ڏنل آهي

”آخرڪار هتي آهي! اٿئي اذان!” ايانا رڙ ڪئي جيئن هن پنهنجا ڪپڙا فرش تي اڇلايا.

اها اونھاري جي گرم صبح هئي ۽ ايانا پرجوش هئي ڇو ته اڄوڪو ڏينهن تمام خاص هو. آيانا ۽ اذان ٻه ڀائر هئا. ايانا هميشه پنهنجي جبلت جي پيروي ڪئي، جڏهن ته اذان هڪ منطقي سوچ رکندڙ هو. اهي سڀ ڪجهه گڏ ڪرڻ پسند ڪندا هئا ... سڀ ڪجهه پر صبح جو جاڳندا هئا.

اذان آهستي آهستي پنهنجو ڪمبل لاٿو ۽ وڌايو. ”هتي ڇا آهي؟ ڇا مان واپس بيهڻي تي وڃي سگهان ٿو؟“

”مذاق ڪري رهيا آهيو!“ ايانا جوش ۾ رڙ ڪئي. ”اڄ اسان جو جنم ڏينهن آهي! اوچتو اذان تمام وڏي کلڻ لڳي.“

”اڙي! مون کي هن ڏينهن جو تمام گهڻو انتظار آهي! اڄو ته هيٺ لهي ڪاٿون ناشتو ڪريو ۽ پوءِ تمام گهڻو مڙو ڪريو!“ اذان رڙ ڪري چيو.

آيانا ۽ اذان گڏ هلڻ لڳيون، اهو سوچيندي هيس ته ڪهڙو مڙو اچي رهيو هو.

هر سال، انهن جي سالگره تي، انهن جا والدين انهن کي پنهنجي پسندیده سرڪس ڏسڻ لاء وٺي ويا: تفريح جو سرڪس.

"هي سالگره جو شو اڃا تائين بهترين ٿيڻ وارو آهي!" ايانا پنهنجي پينڪس کي گوب ڪندي چيو. "مون ٻڌو آهي ته اهي هائين سان هڪ خاص شو ڪري رهيا آهن!"

سندن پيءُ ڪلندي جواب ڏنو، "هڪڙي ٻي ڳالهه به آهي هن سفر کي توهان ٻنهي لاءِ بهترين ٺاهيو. اسان کي اسٽيج تي وڃڻ ۽ سرڪس ٽرينرز سان ملڻ جي اجازت آهي!"

ايانا اهو ٻڌي پنهنجي پليٽ ميز تان هٽائي ڇڏي. اهي ٻئي وڃڻ جا ڏاڍا شوقين هئا. ٻنهي جلدي ناشتو ڪيو ۽ ڪار ڏانهن هليا ويا.

جڏهن اهي اتي پهتا، انهن کي شو شروع ٿيڻ کان هڪ ڪلاڪ اڳ هو، تنهنڪري انهن جڳهه جو دورو ڪرڻ جو فيصلو ڪيو. جڏهن اهي چوڌاري پيا هلن ته آذان کي زمين تي هڪ ٽڪل ڳليري نظر آئي جيڪا هلي نه ٿي سگهي. آيانا ۽ آذان فوري طور ان غريب جانور جي مدد لاءِ ڊوڙيا. هنن نرميءَ سان ڳليري کي کنيو ۽ چانو ۾ گهاس جي نرم پلنگ تي رکيو. آيانا پاڻيءَ جي هڪ بوتل ۽ ڪجهه پاڇيون زمين تي رکي، ڳليري جي اڳيان رکيائين. ڳليري جلد ئي پاڻي کي چڪڻ ۽ چڪڻ شروع ڪيو. ان کان پوءِ ان کي ڪجهه توانائي ملي ۽ هلڻ شروع ڪيو. موزي نالي هڪ ڊگهي ڳئون اهي ڪارناما ڏٺا جن کي هوءَ ڀرسان لڪندي هئي ۽ ڪيس خبر پئي ته آيانا ۽ آذان اهي ماڻهو آهن، جيڪي سرڪس ۾ زيادتي ٿيل جانورن کي بچائڻ لاءِ وڃي رهيا هئا. موزي فيصلو ڪيو ته شو جي ختم ٿيڻ جو انتظار ڪيو ۽ پوءِ انهن سان ڳالهايو.

جڏهن پردو ڪوليو ته آيان ۽ اڏان ڪي ڏسي حيران ٿي ويا
هاڻي گولن تي لڙڪن ٿا، جانور چنڊڇاڻ ڪن ٿا، ۽ اڪروبيٽس ڪيترائي هٿ ٽوڪيا آهن. شاندار
پرفارمنس کان پوءِ، ايانا ۽ اڏان پنهنجي والدين کي ٻڌايو ته اهي چند منٽن ۾ واپس ايندا ۽ اسٽيج تي
واپس ويا، جتي هنن موزي کي ڏٺو. اڏان رڙ ڪرڻ واري هئي، پر موزي کيس روڪيو ۽ پنهنجو تعارف
ڪرايو.

موزي آرام سان چيو، ”هیلو آيانا ۽ اڏان. مهرباني ڪري ڊڄو نه. مان موزي آهيان. جڏهن ته
سرڪس ڏسڻ ۾ مزو آهي، اهو جانورن لاءِ مزو ناهي. توهان ٻئي ڏاڍا مهربان ۽ ذهين ٻار لڳي رهيا
آهيو.

مون سان گڏ اچو ۽ مان وضاحت ڪندس.

اڏان حيران ٿي وئي ته سرڪس جانورن کي ڇو نقصان پهچائي رهي آهي؟
ڇو ته هو موزي سان گڏ هليو وڃي، پر ايانا کيس راضي ڪرڻ کان پوءِ، آخرڪار وڃڻ تي راضي
ٿي ويو.

جيئن اهي اسٽيج کان گهڻو پري هليا ويا، اهي هڪ پردي جي پويان لڪي ويا ۽
ڏنائين ته جانورن کي چيپاڻڻ ۽ زخمي ٿيڻ جي ڪري چال کي انجام ڏيڻ لاء. هاڻي روئي رهيا هئا ۽
بندر رڙيون ڪري رهيا هئا.

آيانا، اذان ۽ موزي گهڻي دير بيٺا ۽ ڏنائون ته جانورن کي ان وقت تائين ڪاڌو نه پيو ڏنو وڃي
جيستائين هو پنهنجو ڪم نه ڪن. هنن ڏٺو ته جانور به چالبازيون ڪرڻ ۾ خوش نه هئا. ٿلهي گولن
تي توازن برقرار نه رکڻ ۽ ننڍڙن ٽنن مان ٽپو نه ڏيڻ جي ڪري هاڻين کي ڌڪ لڳندي ڏسڻ ڏاڍو
ڏکيو هو.

آيانا ڳوڙها ڳاڙڻ واري هئي، پر پوءِ موزي چيو، ”انهن جانورن سان اهڙو سلوڪ ڪيو پيو وڃي
جيئن اهي جاندار ناهن. توهان ٻئي مدد ڪري سگهو ٿا. اهي جانور انسانن جي تفريح لاءِ گهڻو گذرن
ٿا جيڪي پنهنجي تفريح لاءِ اچن ٿا.“

آيانا ٻاڏان پاڻ کي سنڀالڻ جو فيصلو ڪيو.
آيان سڏ ڪيو، ”ترس! جانورن کي تڪليف نه ڏيو!“
ٽرينر حيران ٿيندي چيو، ”تون هتي ڇا پيو ڪرين؟ تون نه آهين
هتي هجڻ گهرجي. توهان کي اداڪار جي پسمنظر واري علائقي ۾ هجڻ گهرجي!
اڏان رڙ ڪري چيو، ”بس اسان کي ٻڌو! توهان کي جانورن کي ايڏا نه ڏيڻ گهرجي.“
ٽرينر جواب ڏنو، ”هي جانور هرگز نه ٻڌندا! اڏان
جواب ڏنائين، ”اهو ان ڪري جو تون انهن سان جانورن جهڙو سلوڪ نه ڪري رهيو آهين. توهان انهن کي
نقصان پهچائي رهيا آهيو ۽ انهن جي ڪوششن جو بدلو به نه ڏيو.
جانورن ۾ به اسان جهڙا جذبا هوندا آهن. ڇا توهان ڪنهن جاءِ تي کاڌ خوراڪ يا وقفي کان سواءِ
ڪم ڪري سگهو ٿا، اها توهان جي فطري رهائش نه آهي؟ ۽ ان کان علاوه، ڪجهه به ڪريو جنهن
بابت توهان واقعي خوش نه آهيو؟“

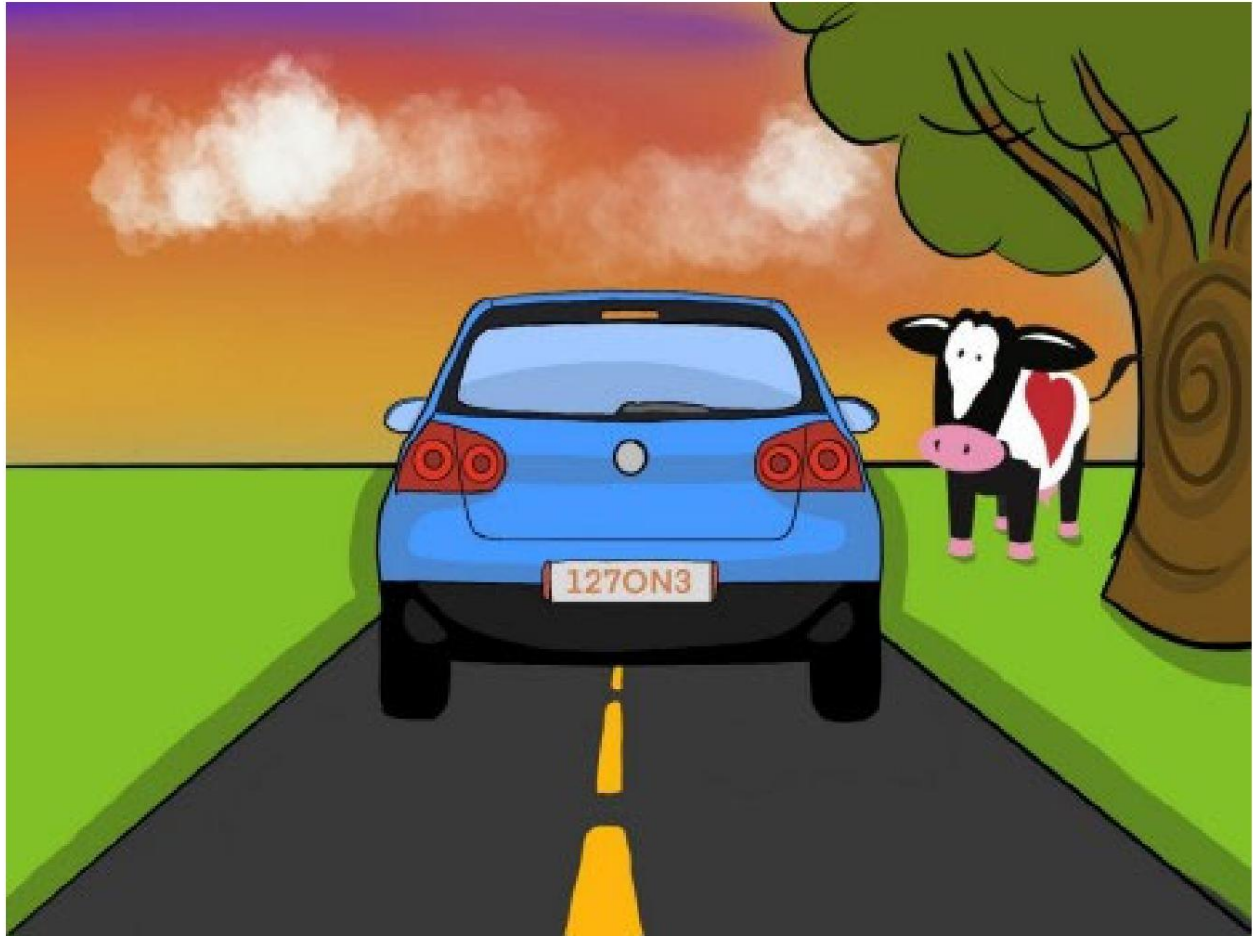

ٽرينر ۽ sighed جي باري ۾ سوچيو. آخر ۾ هن فيصلو ڪيو ته اهي صحيح هئا.

آيانا ۽ اذان ٻنهي گڏجي چيو، ”جانورن سان مهربان ٿيڻ ياد رکڻ!“

ٽرينر مسڪرائيندي چيو، ”توهان جي مهرباني جو مون کي ياد ڏياريو. مون کي جانورن تي ڏاڍو مهربان هوندو هو ۽ هاڻي مون کي ڏس! مان انهن کي ماريندو آهيان ۽ انهن کي ماريندو آهيان. مان ضرور انهن سان بهتر علاج ڪندس. جيئن ته توهان ٻارن مون کي ياد ڏياريو ته هڪ حقيقي جانورن جي تربيت ڏيندڙ ڪهڙو هجڻ گهرجي، ڇا توهان جانورن کي پالڻ چاهيندا آهيو؟“

آيانا ۽ اذان جلد ئي راضي ٿي ويا ۽ انهن سڀني جانورن کي هڪ هڪ ڪري پاليو. اهي ڏسي ڏاڍا خوش ٿيا ته جانورن سان هاڻي خراب سلوڪ نه ٿيندو.

ڪار جي واپسي تي، انهن پنهنجي والدين کي اهو سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو ٿيو.

اڀاڻا وڌيڪ چيو، "ايندڙ دفعي، اسان ڪيئن سفاري ڏانهن وڃون ٿا جتي جانورن کي انهن جي رهائش ۾ آزاد ڪيو وڃي؟"

سندن ماءُ مٿن فخر سان مسڪرايو. هن جواب ڏنو، "ضرور. مان سوچيان ٿو اهو هڪ شاندار اختيار آهي. رستي ۾، توهان کي سرڪس تي سفاري جو انتخاب ڪيو؟"

"ها، اهو صرف اسان جي پسمانده تجربو مان هو." اذان موزي جي باري ۾ سوچيندي جواب ڏنو.

موزي ۽ سرڪس جي تخليق ڪندڙن بابت:

شيوتا بالا 10 م 2020 سالن جي هئي جڏهن هن لکيو ”موزي اينڊ دي سرڪس“ ۽ هڪ آن لائين اسڪول -لورل اسپرنگس اسڪول ۾ پنجن درجي جي شاگرد ٿي.

سهانا بالا، شيوتا جي ڀيڻ، ڪهاڻي بيان ڪئي جڏهن 15 سالن جي عمر ۾ 9 ڏهين گريڊ جي شاگرد سين جوز، ڪيليفورنيا ۾ لنبروڪ هاءِ اسڪول ۾.

۽ Moozie ٻارن جي مهرباني نيٽ ورڪ لاءِ انهن جا مهربان ڪم آهن:

کھائیون:

- ميا ۽ موزي
- موزي جي مهرباني جو جادو
- موزي جا مثبت لفظ
- موزي ۽ سرڪس

نظم:

- موزي جي شاعري

پزل:

- Moozie لفظ ڳولا
- لفظن کي ٽوڙيو
- پوسٽر (ڪووڊ پانڊيمک جي شروعات ۾ ٺاهيل):
- موزي چوي ٿو ماسڪ پائڻ
- موزي هٿ ڌوئي

موزي قسم جي ڪمن جي ڳولا ڪري ٿو

موزي نالي هڪ ڳئون هئي،

جيڪو مهربان ۽ مٺو هو.

هوءَ هڪ مهربان عمل جي ڳولا ڪندي هئي

جيتوڻيڪ هڪ مصروف گهڻي هيٺ!

هڪ ڏينهن رستي تي هن کي هڪ زخمي پالتو جانور

مليو. پر هن هڪ ننڍڙو ڇوڪرو به ڏٺو، جيڪو هڪ

ويٽ کي سڏي رهيو هو.

موزي هن نيڪ عمل کي ڏٺو، ۽ سمجهيائين ته اهو عمل

مهربان آهي، هن ننڍڙي ڇوڪري ڏانهن ڏٺو، ۽ هن کي

پنهنجي ذهن ۾ ياد ڪيو.

موزي پنهنجو سفر جاري رکيو، ڏکندڙ مکين جي ذريعي؛

جيستائين هن کي هڪ مهربان عمل نه مليو، جتي هڪ

ڇوڪري وڻن جي سنيال ڪري رهي هئي، موزي اهو عمل ڏٺو،

۽ مطمئن ۽ خوش ٿي، هن ڇوڪري کي نوٽ ڪيو ۽ اڳتي وڌو،

پنهنجي ذهن سان آرام سان.

موزي ڳنڍيل گھاس مان لنگھيو، چاهيو ٿي ته پليءَ سان مٿي
کٽي وڃي، پر جلد ئي هن کي هڪڙو ڳوٺ مليو، جتي هڪڙو
چوڪرو پنهنجي دوست کي بدمعاشيءَ کان بچائي رهيو هو.

موزي اهو عمل ڏٺو، ۽ ڏاڍو خوش ٿيو، هن چوڪر
کي نوٽ ڪيو، ۽ ڪنهن نئين جاءِ ڏانهن هلي وئي.

موزي ڳولھيو ۽ ڳولھيو، ۽ جلد ئي هڪ عمل مليو، جتي
هڪ چوڪري پاڻ کي سنيون ڳالهيون ٻڌائي رهي هئي،
جنهن جو مثبت اثر ٿيو.

موزي اهو ڏسي ڏاڍو خوش ٿيو، ۽ خوش به ٿي، هن چوڪريءَ
کي نوٽ ڪيو، ۽ اتان هلي وئي جتان چوڪري پڙهي هئي.

موزي ڏاڍي خوش ٿي، ۽ هڪ نئين ايڪٽ جي
ڳولا ۾ رهي، هوءَ اڄ ڏينهن تائين ڳولي رهي آهي، ڇا هوءَ توکان
ڪو ايڪٽ ڳولي سگهي ٿي؟

ٻارن جي مهرباني نيٽ ورڪ لاءِ ڪيترن ئي ڪم جي تخليق ڪندڙن بابت:

شيوٽا بالا 10 ۾ 2020 سالن جي هئي جڏهن هن اهي ڪم لکيا ۽ هڪ آن لائين اسڪول -لورل اسپرنگس اسڪول 5 ۾ هيٺ درجي جي شاگردياڻي آهي.

سهانا بالا، شويتا جي پيڻ، ڪهاڻيون ۽ پوسٽر کي بيان ڪيو جڏهن ته 15 سالن جي عمر 9 ۽ هيٺ درجي جي شاگرد سين جوز، ڪيليفورنيا ۾ لنبروک هاءِ اسڪول ۾.

۽ Moozie ٻارن جي مهرباني نيٽ ورڪ لاءِ انهن جا مهربان ڪم آهن:

ڪهاڻيون:

- ميا ۽ موزي
- موزي جي مهرباني جو جادو
- موزي جا مثبت لفظ
- موزي ۽ سرڪس

نظم:

- موزي قسم جي ڪمن جي ڳولا ڪري ٿو

پزل:

- Moozie لفظ ڳولا
- لفظن کي ٽوڙيو
- پوسٽر (ڪوڊ پانڊيمڪ جي شروعات ۾ ٺاهيل):
- موزي چوي ٿو ماسڪ پائڻ
- موزي هٿ ڌوئي

موزي جي قسم جو ساڻسڪ
جين مورتن طرفان
فارمر ٿيڊ ۽ موزي جي مدد سان
جين Royse پاران بيان ڪيل

[صفحو 2]

وڏي موزي ڳئون جيتري مهربان آهي.
بي ڪا به مخلوق هن کان وڌيڪ مهربان ناهي.

[صفحو 3]

هوءَ بيبي آهي نرميءَ سان پنهنجي دم سان مکين کي ڇڪيندي، جڏهن ته رستي
جي ويجهو ٽن بتڪڙن کي راند ڪندي ڏسي رهي آهي.

[صفحو 4]

هوءَ ڪجهه ٻڌڻ ۾ اچي ٿي ۽ ڪنن کي ڇڪي ٿي.

[صفحو 5]

هاڻي اهو ڪهڙو ڊرم ڊرم جو آواز آهي جيڪو هوءَ ٻڌي؟

[صفحو 6]

ڊورن جا ڇڙ. ڌاڙيل رڙ ٿي آهي.

[صفحو 7]

اهو هيٺئين وادي ڏانهن وڃي رهيو آهي.

[صفحو 8]

ڊور پاڻيءَ جي بوءَ کڻندا آهن ۽ پنهنجي رفتار تيز ڪندا آهن.

[صفحو 9]

هڪ تيز رفتار ٿروٽ جلد ئي هڪ ڀڄڻ بڻجي ويندو آهي.

[صفحو 10]

جيڪڏهن موزي سڄي رڍ کي ڦري نه سگهي، ته هو بت جي ڀڄڻ کي زمين ۾
لتاڙي ڇڏيندا.

[صفحو 12]

هُوءَ بتيءَ جي جنگهن کي رستي کان پوئتي ڌڪڻ جي ڪوشش ڪندي آهي،
پر اهي اڃا تائين هلندا ۽ راند ڪندا رهندا آهن.

[صفحو 13]

هوءَ ٽنهي کي پناهه ڏيڻ جي ويجهو وڃڻ جي ڪوشش ڪري ٿي.
انهن کي پناهه نه ڏني ويندي. اهي بجاءِ آزاد هلندا.

[صفحو 14]

”ٻيو ڪو به ناهي، تنهنڪري اهو سڀ ڪجهه مون تي آهي.
مون کي رڍ ڦيرائڻ گهرجي. مان ڪندس،“ هوءَ چوي ٿي.
رڍ ويجهو اچي مٽيءَ کي مڙي رهيو آهي.
”مان ميڙ کي ڦيرائي سگهان ٿو. ها، مان ڪندس. مون کي گهرجي.“

[صفحو 16]

هوء ڪجهه هوا ڇوڻي ٿي ۽ اڃا به وڌيڪ هوا ۽ جلدي
وڏو موزي گرم هوا جي غبار وانگر اڀري ٿو.

[صفحو 18]

۽ پس جڏهن اهو ڏسڻ ۾ اچي ٿو ته موزي فٽ ٿي سگهي ٿو، هڪ ننڍڙو آواز هن کان بچي ٿو، ۽
اووممم آواز پهريون ڀيرو.
هوءَ هوا ڏانهن چڪي ٿي جيڪا هوءَ اندر اندر ذخيرو ٿيل آهي، هڪ Moooooo موڪلڻ لاءِ جيڪا
تقسيم تائين پهچي ويندي.

هن جو Moooooooo طاقت گڏ ڪري ٿو جيئن اهو ٽڪريءَ تان لهي ٿو.
هوءَ ايترو زور سان وڃائي ٿي جو رڍ رکجي وڃي ٿو ۽ بيٺو آهي. ممممممممم

[صفحو 20]

گجگوڙ وانگر گونج ڍورن کي خوف سان ڀريندي آهي.
رڍ چوڌاري ڦري ٿو، هر ڊگهي ۽ هلندڙ.

[صفحو 22]

اهي هڪ نئين رستي تي پاڻي ڏانهن رخ ڪن ٿا، جڏهن ته ٽي ننڍڙا بتڪ پنهنجي غسل
سان گڏ هلندا آهن.

[صفحو 24]

بتھ جي ماءُ ڪاوڙ ۾ چيو، ”منهنجي ٽيم کي بچائڻ لاءِ مهرباني.
بي ڪا به مخلوق توهان کان وڌيڪ مهربان ناهي.
”مان صرف هڪ ڳئون آهيان. اهو سڀ ڪجهه مون وٽ هو.
مون رڍ کي ڦيرايو، ۽ توهان کي پليڪار آهي، ”هوءَ چوي ٿي.

موزي جو جادو

هڪ رنگين ڪتاب هڪ مهربان پيغام سان

سارا بيڪ طرفان

ڪيئي اولسن پاران بيان ڪيل

[صفحو 2]

هڪ پيرو

توهان جي گهر ۾ هڪ بهادر ننڍڙي چوڪري رهندي هئي، جنهن ۾ ڳاڙها اکيون ۽
ڪنول هئا.

[صفحو 3]

هوءَ هميشه بهادر نه هئي -

موزي دي ڪاٺو نالي هڪ جادوگر دوست سان گڏ ميڙ ۾ صرف هڪ چهرو.

[صفحو 4]

هاڻي موزي سهڻي هئي،

بس هڪ پيرل ننڍڙي ڳئون

دل جي شڪل واري تفت سان

هن جي منهن تي وار.

[صفحو 5]

پر چوڪريءَ کي ڪڏهن به يقين يا خوف نه هو

هوءَ رات جو سمهندي ئي موزي سان سرگوشي ڪئي.

[صفحو 6]

هاڻي هڪ رات چوڪريءَ جي ذهن ۾ تمام گهڻو هو

ته هوءَ ڳالهائڻ کان روڪي نه سگهي جيترو هن ڪوشش ڪئي.

[صفحو 7]

۽ موزي پهريان ئي ٻڌو جيئن هوءَ روئي

ته سندس اسڪول جا ٻار ظالم ۽ بي رحم هئا.

[صفحو 8]

"اهي مطلبي آهن،" هن چيو،

۽ "مان ڄاڻان ٿو ته اهو غلط آهي پر مان ڪڏهن به طرف نه وڻندس -

مان بس هلاڻ ٿو."

"هڪ چوڪرو آهي،" چوڪري چيو.

۽ "هن جو نالو فن آهي.
اهو ٿورڙو مختلف آهي -
هو ان ۾ نه ٿو اچي."

[صفحو 9]

"منهنجو خيال آهي ته هو سٺو لڳي ٿو ۽ مان
دوست ٿيڻ چاهيان ٿو،
پر ڇا جيڪڏهن ٻيا ٻار مون کي هن وانگر تنگ ڪن؟

[صفحو 10]

"او موزي،" هن چيو.
"جيڪڏهن توهان کي خبر هجي ته مان ڪيترو
چاهيان ٿو
مون کي خبر هئي ته ڇا ڪرڻو آهي."

[صفحو 11]

پوءِ اوچتو ئي اوچتو ئي موزي جي اک جهپڪي ۾
ٻرندڙ مڪي وانگر چمڪائڻ لڳي.

[صفحو 12]

هڪ نازڪ بوم ۽ روشني جي چمڪندڙ سان،

موزي اُٿي ٿي بيٺي هئي صاف نظر ۾!

ڊريس وانگر ڊگهو،
بستري وانگر ويڪرو

دل جي شڪل واري تفت سان
هن جي مٿي تي وار.

[صفحو 13]

"منهنجو دوست،" موزي موو اڀر.
"تو مون کان مدد گهري آهي
سڪڻ لاءِ ڪيئن مهربان ٿيڻ
فن ۽ پاڻ ڏانهن.

[صفحو 14]

۽ "مون ڪجهه چالون سکي ورتيون آهن
منهنجي زندگي ۾ هڪ ڳئون وانگر،
پر مان توکي سچ ٻڌايان ٿو -
توهان اڳ ۾ ئي ڄاڻو ٿا ته ڪيئن."

[صفحو 15]

"جڏهن دنيا بي رحم آهي

۽ توهان کي خبر ناهي ته ڇا ڪجي،
سوچيو ته توهان ڪيئن چاهيو ٿا
سڄي دنيا تنهنجي علاج لاءِ.

[صفحو 16]

"اهو هڪ سادو قاعدو آهي جنهن کي جانچڻ آسان
آهي.

بس پنهنجي دل جي ڳالهه ٻڌو-

توهان کي اهو معلوم ٿيندو ته اهو سڀ کان بهتر آهي.

ننڍڙي چوڪريءَ جا ڳوڙها هن جي چين تي سڪي
ويا هئا
جيئن هن موزي ڏانهن ڏٺو ۽ مسڪرائيندي چيو،

[صفحو 17]

"ڇا واقعي ايترو سادو آهي جيترو آخر؟ ڇم

اهو ضرور سنو هوندو
هڪ نئون دوست حاصل ڪرڻ لاءِ.

[صفحو 18]

"تو کي خبر آهي، مان سوچي رهيو آهيان

مان شايد فن کان پڇان

جيڪڏهن هو مون سان گڏ لنچ تي ويهڻ چاهي ٿو ۽ پوءِ.

[صفحو 19]

۽ موزي موو ٿي ويو ۽ هن جون اکيون روشن ٿي

ويون

جيئن هن کلندي چيو

"توهان کي خبر آهي، مان سمجهان ٿو ته هو شايد!"

[صفحو 20]

چوڪريءَ پنهنجا هٿ موزي جي نرم ڳچيءَ ۾ رکيا
۽ سرگوشي ڪندي چيو، "منهنجي دوست هئڻ
جي مهرباني.

[صفحو 21]

"اي ٻار،" موزي مو-ايد،

"اهو منهنجو ڪم آهي، آخرڪار -

هتي اچڻ لاءِ جڏهن توهان کي منهنجي ضرورت هجي،
اچو ته جڏهن توهان سڏين ٿا.

[صفحو 22]

"بس پنهنجي دل کي ڳائڻ ڏي

۽ مان هتي ويندس،
هاڻي لاءِ الوداع...“
۽ موزي غائب ٿي ويو!

[صفحو 23]

چوڪريءَ کي ٿلهي ٿلهي ڳئون هٿان ڇڏي وئي

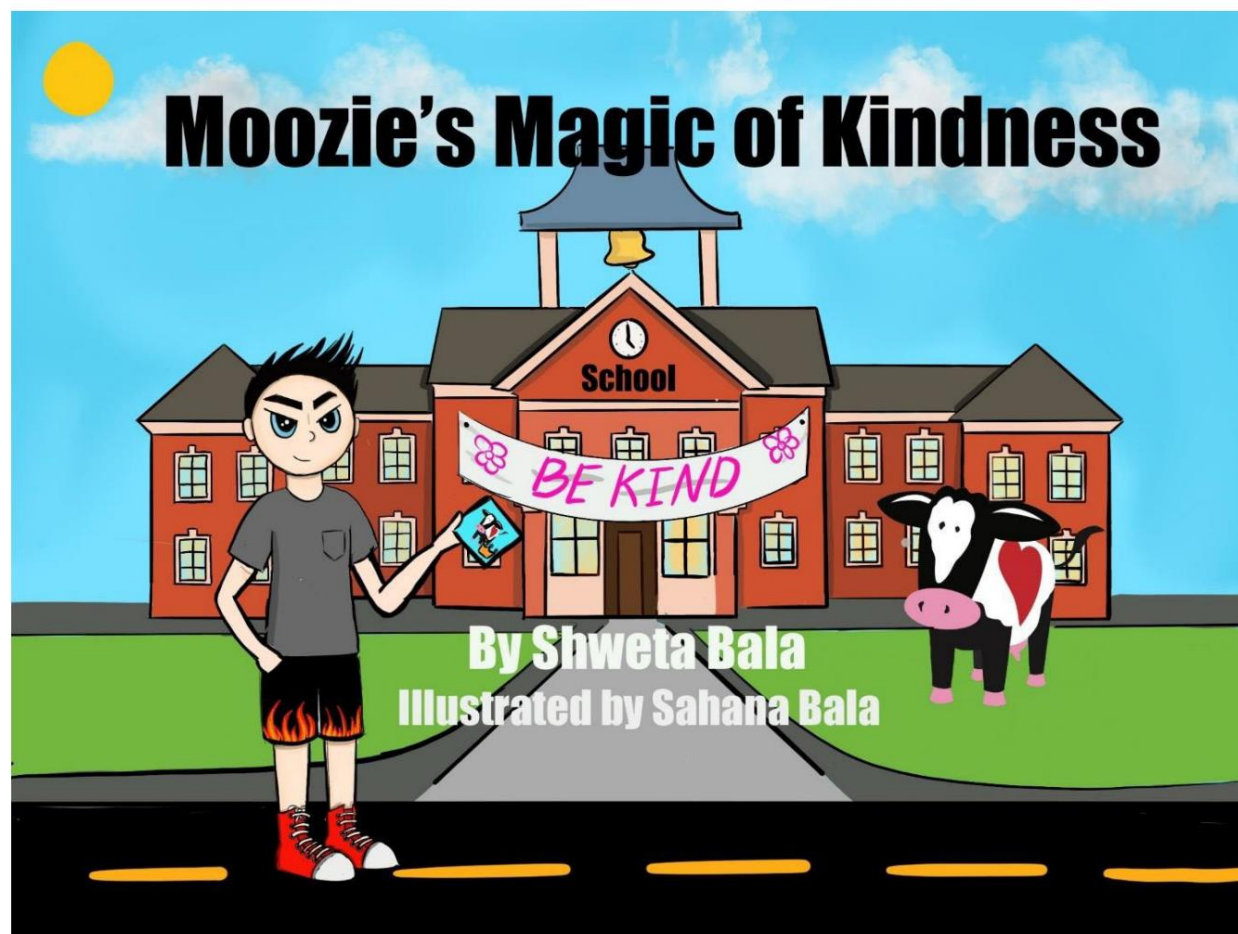
هن جي پيشانيءَ تي دل جي شڪل واري وارن
سان.

[صفحو 24]

۽ هوءَ مسڪرائي رهي هئي جيئن هن پاڻ کي ڇڏي ڏنو

بستري تي وڃڻ،

جادو جا خواب ڏسڻ ۽ نوان دوست ٺاهڻ.

موزي جي مهرباني جو جادو

مهربان ٿيڻ

شيوتا بالا طرفان

سهانا بالا پاران ڏنل آهي

"ٽيگ، تون ئي آهين!" ميڪس کي رڙ ڪيو جيئن هو اسڪول جي ميدان ۾ رخصت دوران
پڇي ويو. اهو هڪ سٺو ۽ سڃايل ڏينهن هو، هڪ منجهند ۾ ڪيتريون ئي شيون راند ڪرڻ لاءِ.

ميڪس راند جي ٽيگ جي چوڌاري ڊوڙي رهيو هو جڏهن اوچتو، هن ڏٺو ته هڪ
ننڍڙي چوڪري جو سفر ۽ زمين تي ڪر. سندس هٿ ۾ پيل ڪتاب سڀ زمين تي پکڙيل هئا. ڪتاب
زمين تي صبح جي اوس مان ٻرندڙ ٿي ويا. هڪ مهربان شخص وانگر هن جي مدد ڪرڻ بدران،
ميڪس هن تي کلڻ لڳو ۽ هن تي ننڍيون ڪرڻ لڳو ته هو ڪيتري انڌي هئي. چوڪري روئڻ لڳي ۽
اتان هلي وئي. ڪلاڪ کن کان پوءِ ميڪس کي پرنسپال جي آفيس ۾ سڏيو ويو.

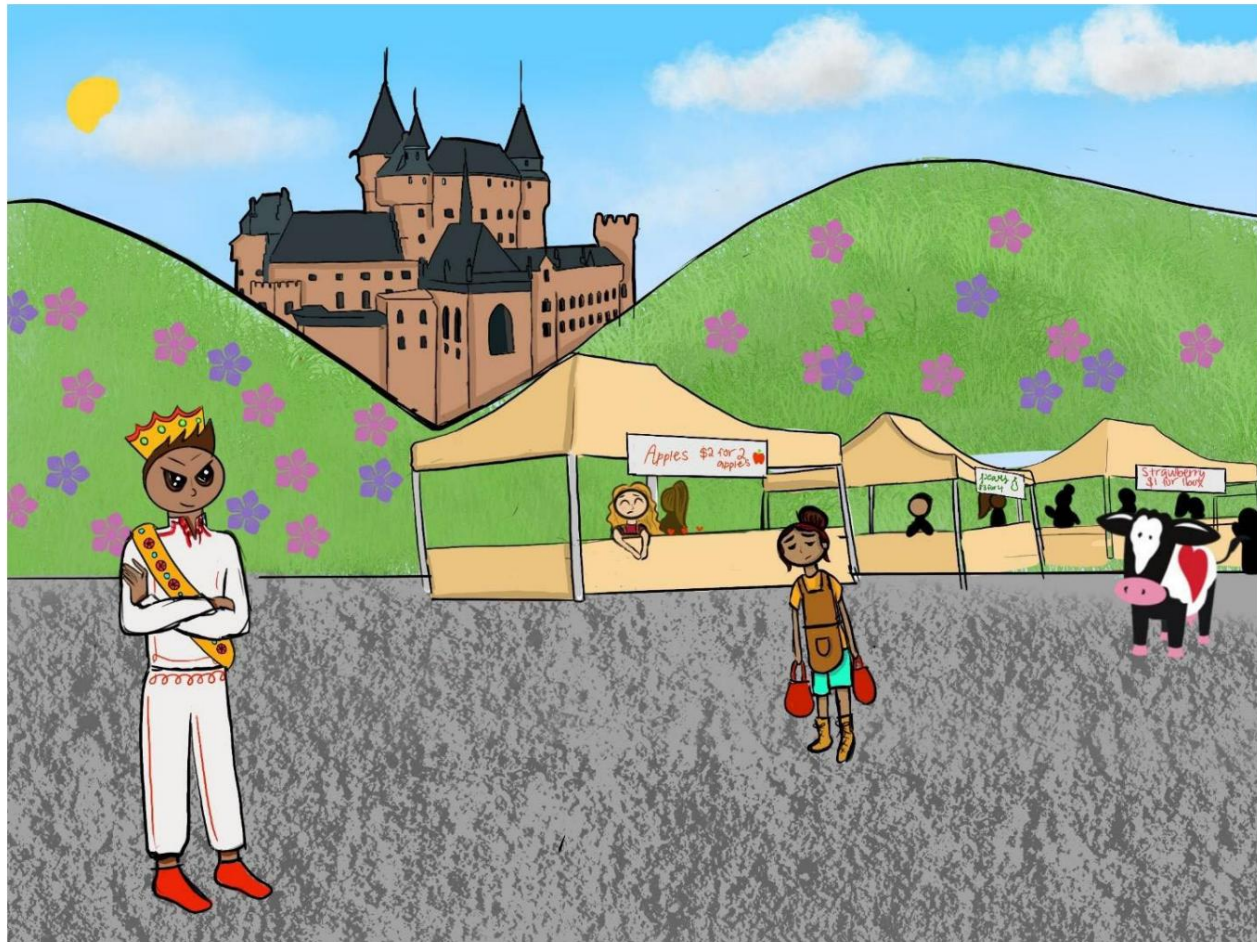
جڏهن ميڪس پهتو، پرنسپال هگنس کيس صورتحال جي وضاحت ڪئي. جڏهن هو پورو ٿيو ته هن کانئس پڇيو، ”تون هن جي مدد ڪرڻ بجاءِ هن تي ڇو ڪلندي هئين؟“

ميڪس جواب ڏنو، ”هوءَ واقعي مزيدار هئي جڏهن هوءَ پٿرن تي چڙهي وئي.“

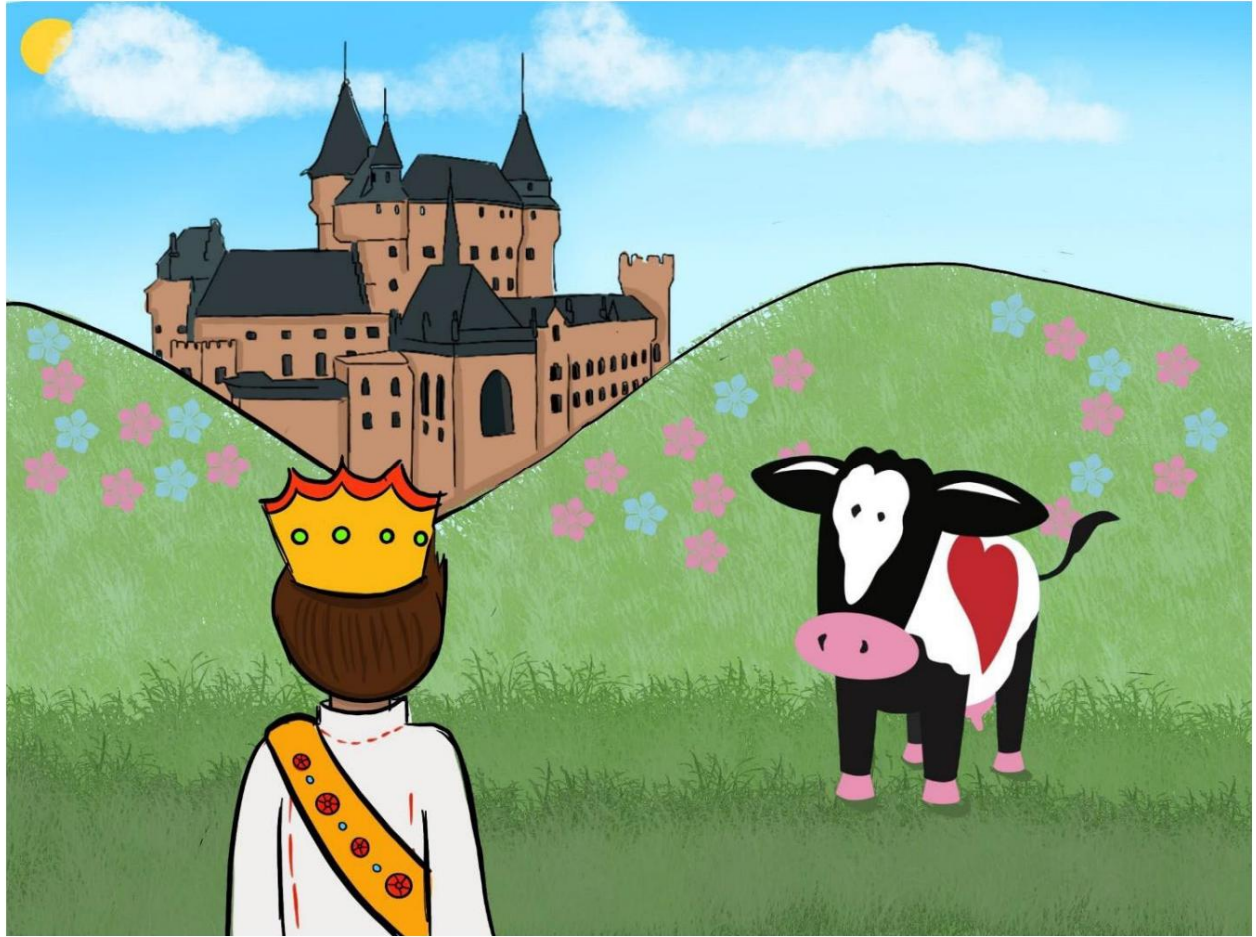
”توڪي اهو نه ڪرڻ گهرجي ميڪس. جيڪڏهن توهان هن جي حالت ڇاهيو، توهان کي ڏاڍو ڏک محسوس ٿئي ها. توهان کي ٻين تي احسان ڪرڻ گهرجي. توهان وڃڻ کان اڳ، هتي هڪڙو ڪتاب آهي جيڪو توهان کي پڙهڻ جي صلاح ڏيو. تون هاڻي وڃي سگهين ٿو.“ ناراض ٿي، ميڪس آفيس ڇڏي ويو ۽ واپس ڪلاس ڏانهن هليو ويو.

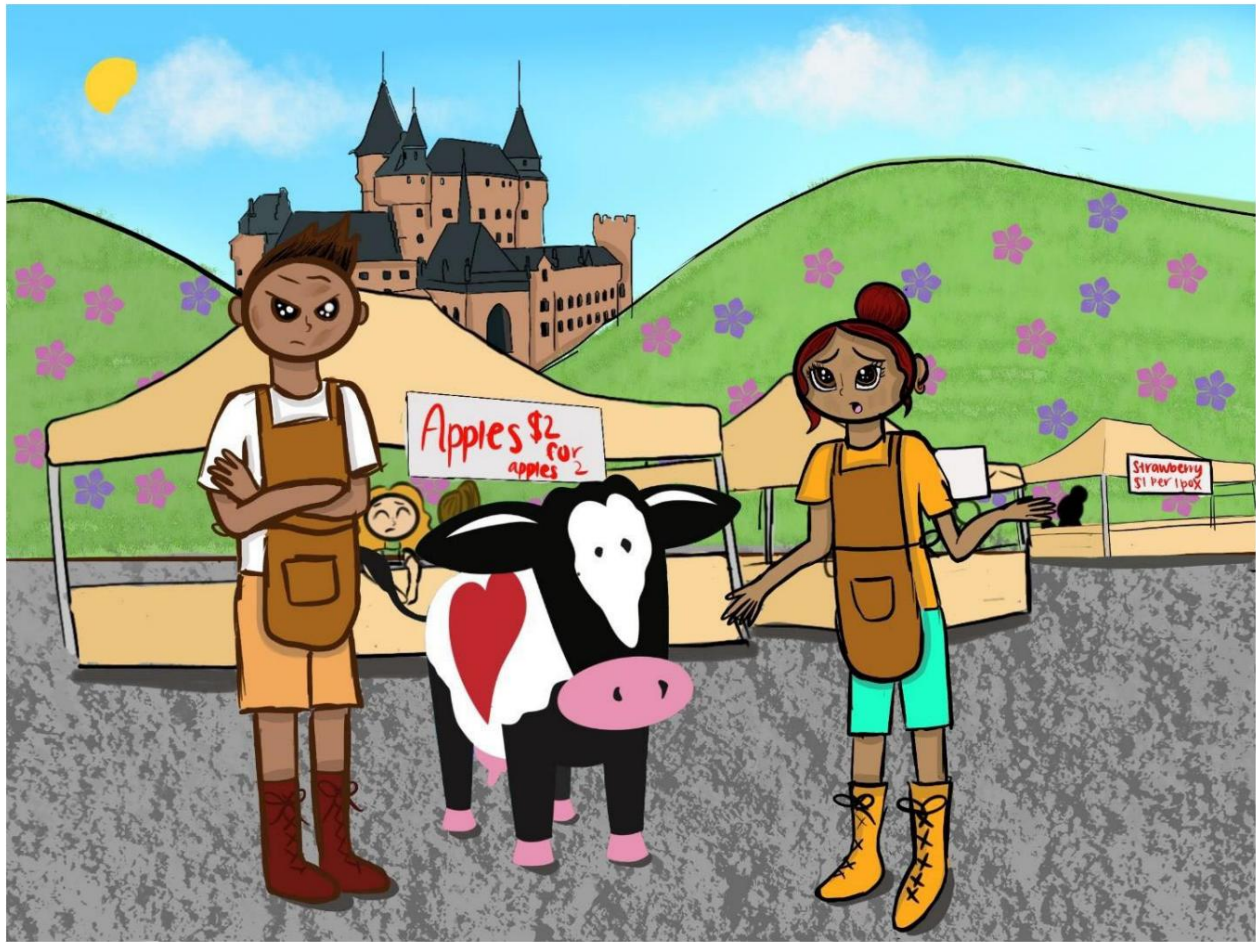
ان شام کان پوءِ، جڏهن ميڪس پنهنجي اسڪول جو ڪم ختم ڪيو، هو اهو فيصلو ڪرڻ لاءِ جدوجهد ڪري رهيو هو ته ڇا پرنسپال پاران ڏنل ڪتاب پڙهڻ لاءِ. مان سمجهان ٿو ته مان ڪتاب پڙهندس، ڇاڪاڻ ته مون کي ختم ڪرڻ لاءِ ٻيو ڪجهه ناهي. ميڪس سوچيو. هن ڪتاب کوليو ۽ پڙهڻ شروع ڪيو. ڪهاڻي هن طرح شروع ٿي:

هڪ دفعي، رحمدليءَ جي بادشاهت، ۾ هڪ شهزادو رهندو هو، جنهن جو نالو پرنس ليام هو، جنهن جو خيال هو ته هو سڀني کان بهتر آهي. هو ڳوٺاڻن تي ڏاڍو بي رحم ۽ سخت تنقيد ڪندو هو. هو هر روز محلات تي فخر ڪندو هو ته هن وٽ ڪيتريون ئي آسائشون هيون. پوءِ هو ماڻهن کي تنگ ڪرڻ شروع ڪندو ته بازار ڪيتري گندي هئي. ڪيترن ئي ماڻهن کي سندس اهڙي رويي پسند نه ڪيو.

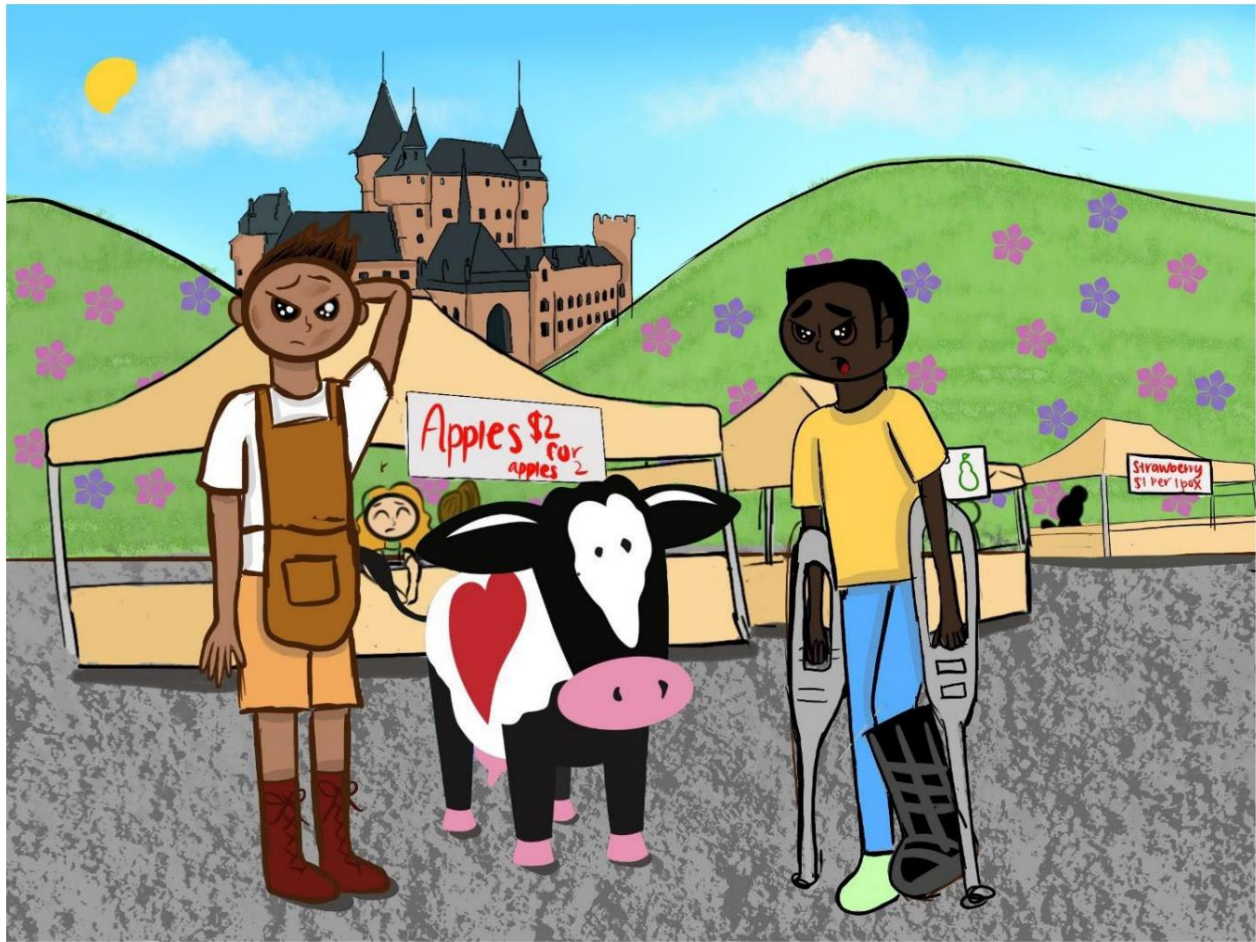

شھزادي جي اها ڳالهه ٻڌي، هڪ قسم جي ڳئون جو نالو رکيو
موزي هن جي مدد ڪرڻ جو فيصلو ڪيو.
جڏهن موزي اتي پهتي، تڏهن هن چيو، ”هيلو شھزادو بادشاهه سلامت! تنهنجا ڳوٺاڻا
تنهنجي ڳالهين کان ناراض آهن. اچو ته ڳوٺاڻن وانگر ڳوٺ ۾ گهمڻ ڦرون. ڪجهه سمجهاڻڻ کان
پوءِ، شھزادي راضي ٿي ويو ۽ ٻين مسافرن جي روپ ۾ ڳوٺ جي چوڌاري گهمڻ شروع ڪيو. پهرين
ڳوٺاڻي جنهن سان هنن جي ملاقات ٿي، اها اسابيل هئي.

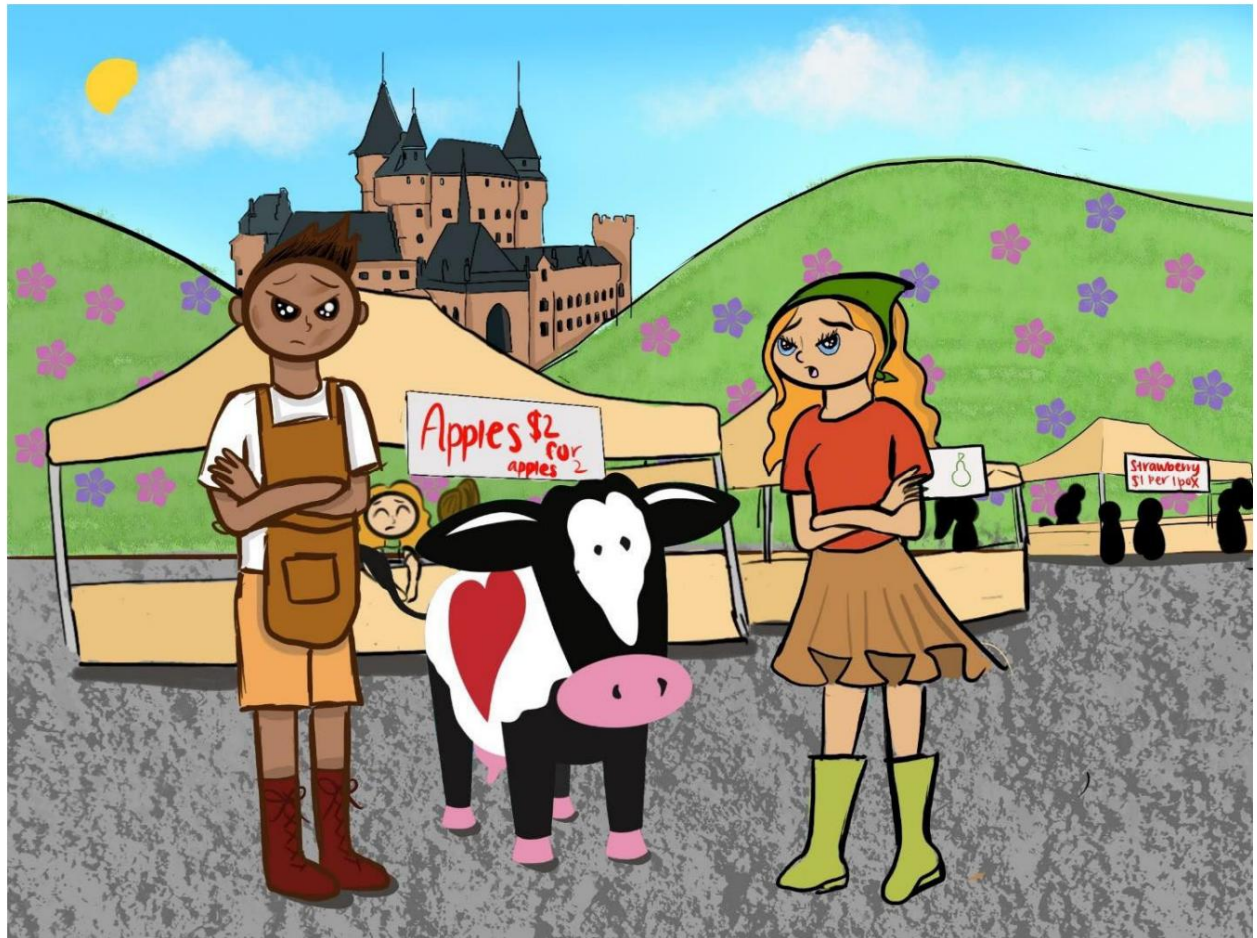

موزي گفتگو شروع ڪئي، ”بادشاهت ۾ ڪهڙو نه خوبصورت ڏينهن هو. متفق نه آهيو؟ هي بادشاهي ڪيئن آهي؟ اسان هتي رهڻ جو سوچي رهيا آهيون.“

ازبلا جواب ڏنو، ”مون کي ڪنگڊم آف ڪنگڊنيس ۾ سڪل ڏينهن تي گهڻن تي هلڻ پسند آهي. هي سلطنت هڪ شاندار جڳهه آهي. هتي رڳو هڪ شخص مون کي ناپسند آهي شهزادي آهي. تازو، مون ساڻس ملاقات ڪئي ۽ ڪيس خوشيءَ سان سلام ڪيو. هن منهنجي ڪپڙن کي گندو ۽ گندو سڏيو. ان جو مطلب اهو آهي ته تبصرو واقعي مون کي نقصان پهچايو. اهو افسوسناڪ آهي ته هو منهنجي لباس ۽ شڪل کان ٻاهر نه ڏسي سگهي. هڪ شهزادي جي حيثيت ۾ مون سوچيو ته هو وڌيڪ ڄاڻندو.“

هن ڪي مڃڻ کان پوءِ اهي ٻئي ڳوٺاڻي جيمس ڏانهن هليا ويا.
۽سلطنت ۾زندگي جي باري ۾هڪ آرامده گفتگو شروع ڪئي.
جيمس موزي ڪي جواب ڏنو، ”مون ڪي ڳوٺ سان پيار آهي سواءِ شهزادي جي.
مون ڪي ڏک ٿيو ته هن مون ڪي ٻڌايو. گذريل هفتي، جڏهن مون پنهنجي ٽنگ ڀڄي، هن مون ڪي
هڪ خرگوش سڏيو جيڪو هيس. مون ڪي اهو ڏسي ڏک ٿيو ته اسان جو پنهنجو شهزادو ماڻهن ڪي
بي معنيٰ چئي رهيو آهي. اهو اداس آهي ته هو ٻين جي درد سان همدردي ڪرڻ جي قابل ناهي. هڪ
شهزادي جي حيثيت ۾مون سمجهيو ته هو بهتر ڄاڻندو. هاڻي جيڪڏهن تون مون ڪي معاف ڪندين
ته مون ڪي وڃڻو پوندو.

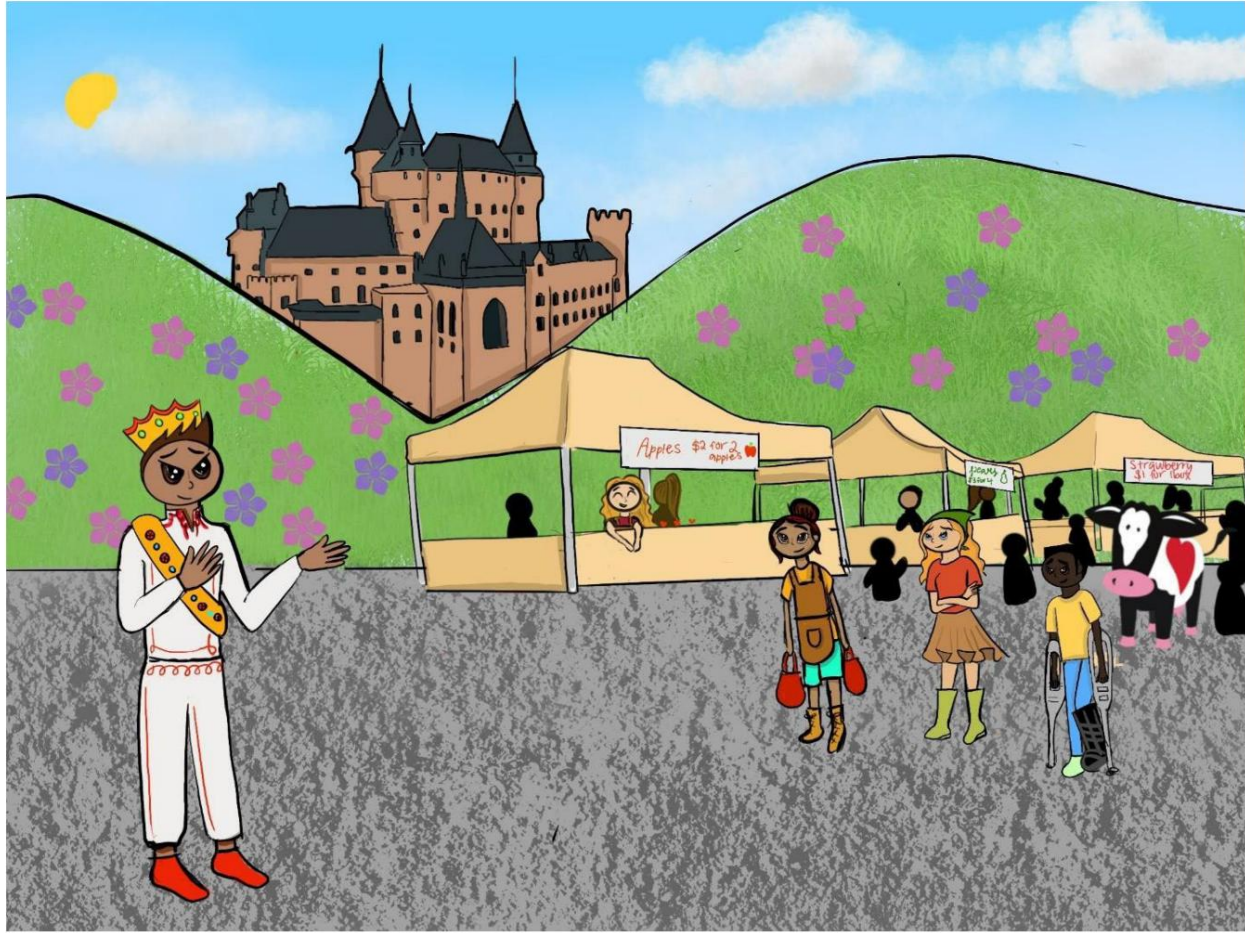

تنهن ڪري، شهزادي ۽ موزي پنهنجو هلڻ جاري رکيو ۽ ابيگيل سان ملاقات ڪئي.
ابيگيل ورائيو، ”شهزادي کان سواءِ سڀ سٺا آهن. هو واقعي آهي
مطلب ٻين لاءِ ۽ ڪڏهن به مهربان. جڏهن مون چيو ته مان هن لاءِ محلات جي باورچي خانه ۾ ڪم
ڪريان ٿو ۽ هر روز هن جي خدمت ڪريان ٿو، تڏهن هن مون کي ٻڌايو ته هن ڪڏهن به اهو نه
سمجهيو ته مون محلات ۾ ڪم ڪيو آهي ۽ مون کي ٻڌايو ته مون کي نوڪر ٿيڻو آهي. اهو افسوسناڪ
آهي ته هو ماڻهن کي انهن جي ڪم جي بنياد تي گهٽائي ٿو ۽ محنت جي ساراهه ڪرڻ کان قاصر آهي.

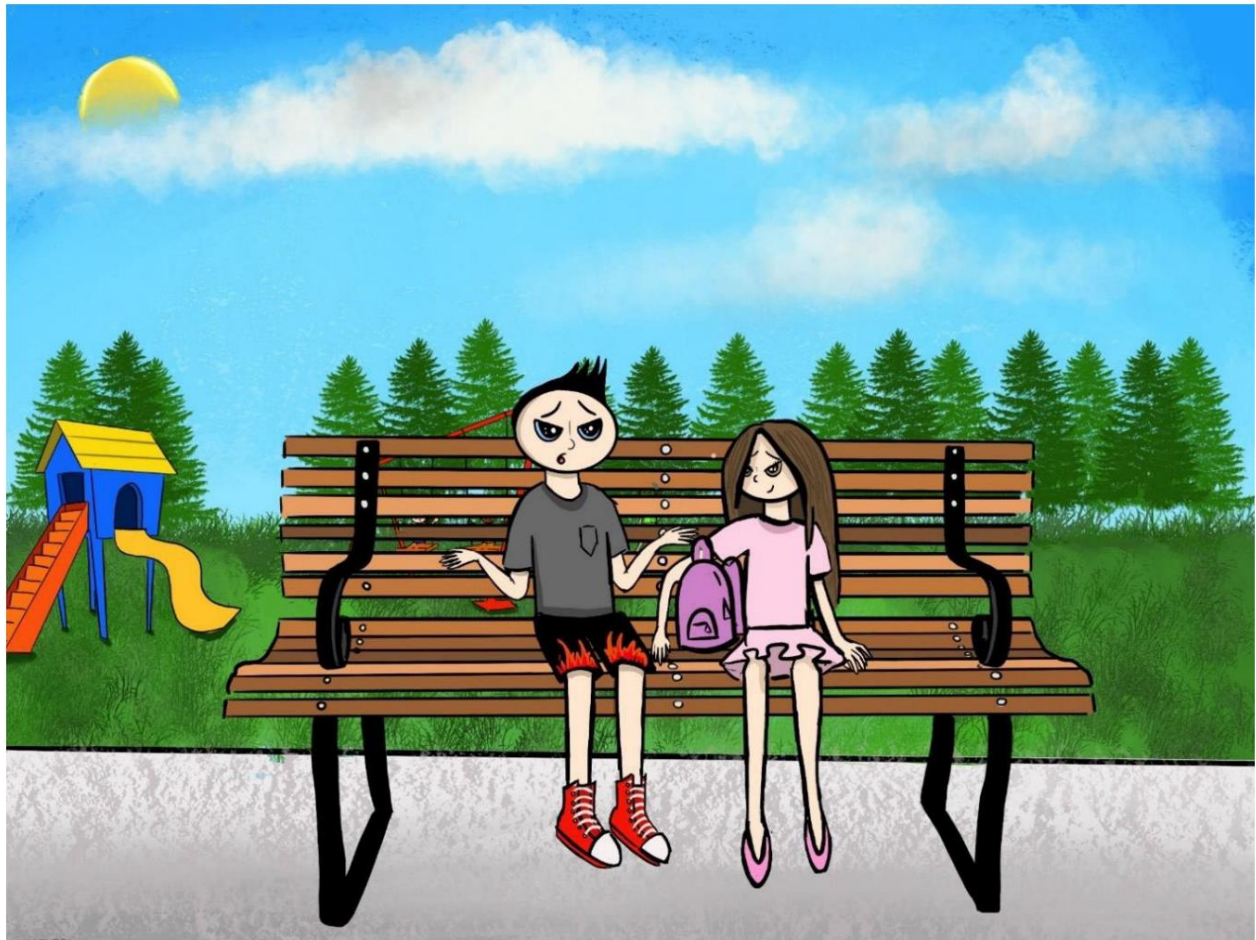
هينئر تائين، شهزادي ڪافي ٻڌي چڪو هو ۽ محلات ڏانهن موٽڻ لاءِ چيو. واپسي تي شهزادي چيو، ”معاف ڪجو موزي. مون کي سڀني ڳوٺاڻن سان ايترو بدتميز ٿيڻ نه گهرجي ها. جيڪڏهن آئون انهن جي حيثيت ۾ هجان ها، ته مون کي به ڏاڍو پريشان محسوس ٿئي ها. ماڻهن کي بچڙو چوڻ درست ناهي. اها عزت نه آهي. ڇا تون مون کي معاف ڪري سگهين ٿو؟“

موزي کيس معاف ڪري ڇڏيو ۽ کيس سيڪاريو ته هميشه ٻين سان مهربان رهي.

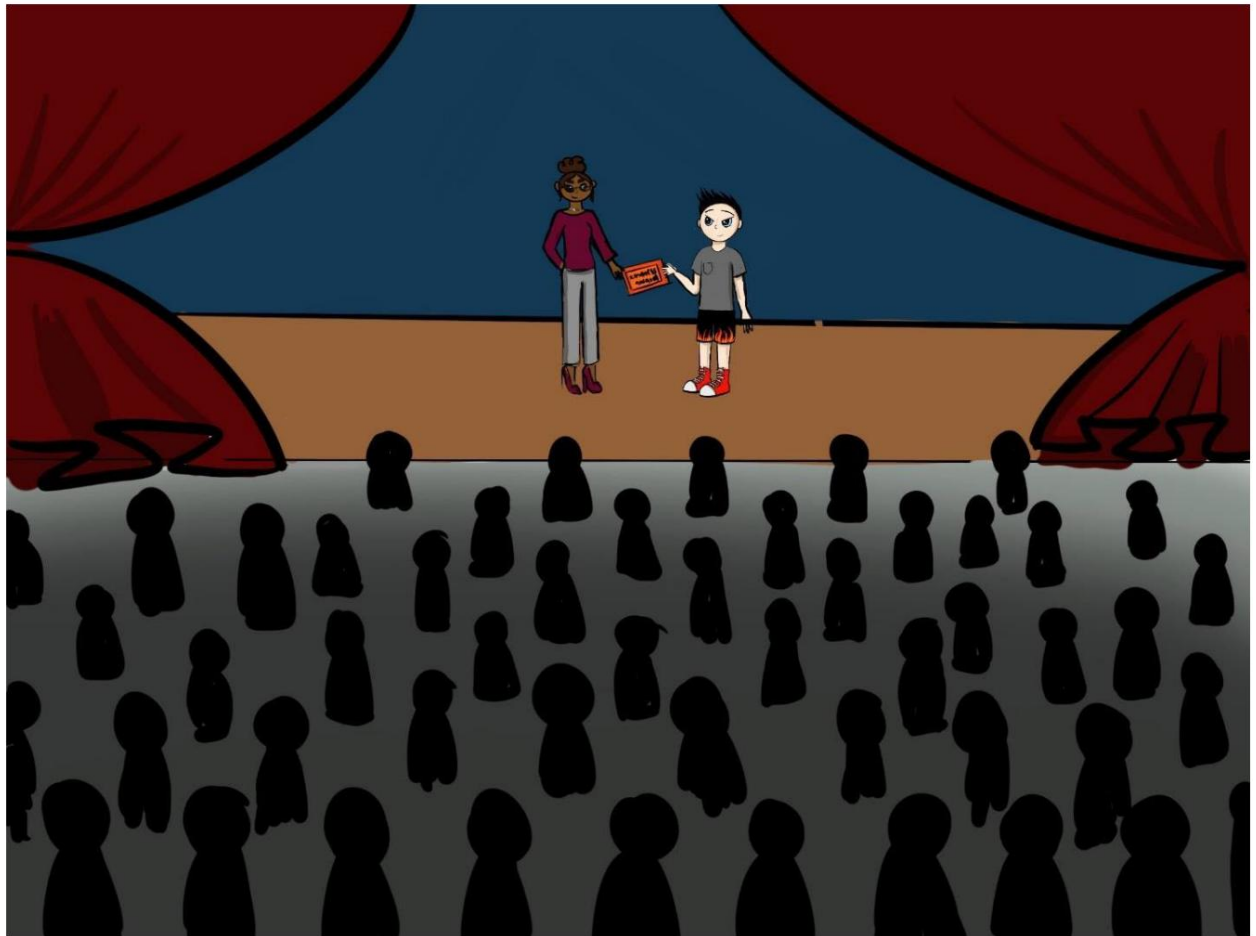

ٻئي ڏينهن شهزادي سڄي پاڙي کان معافي گهري.
۽ انهن کي ٻڌايو ته هن پنهنجو سبق سکيو آهي ماڻهن سان سنو ۽ مهربان ٿيڻ. ڳوٺاڻن کي خبر هئي
ته هن سبق سکيو آهي ۽ هن جي معافي قبول ڪئي. مهربانيءَ جي بادشاهي ۾ هر ڪو خوشيءَ
سان زندگي گذاريندو هو. اختتام.

میکس کجهه دير لاءِ اونهي سوچن ۾ رهيو.

اسڪول ، ۾ ميڪس ننڍڙي چوڪري کي بينچ تي بيٺي ڏٺو.
هن وٽ ويو ۽ چيائين، ”مون کي ان تي افسوس آهي، جيڪو مون ڪيو. مون نه ڪيو
ڄاڻان ٿو ته مون ماڻهن کي تمام گهڻو نقصان پهچايو آهي. اميد اٿم ته تون مون کي معاف ڪندين.“
ننڍڙي چوڪريءَ جواب ڏنو، ”مون کي خوشي ٿي ته تون سمجهي وئين. اهو وڻندو آهي a
معافي وٺڻ لاءِ وڏو ماڻهو. رستي ۾ منهنجو نالو امي آهي.
”امي توهان سان ملي خوشي ٿي. مان ميڪس آهيان. ڇا توهان گڏجي راند ڪرڻ چاهيو ٿا
ڪجهه وقت؟“ امي کلندي چيو. ”ضرور. اهو سٺو پيندو. الوداع، ميڪس!“
”الوداع، امي!“

ان ڏينهن کان وٺي، ميڪس هميشه ڪهاڻي کي ياد ڪندو هو ۽ يقين رکندو هو ته هميشه
بين سان مهربان ٿي. هن بين جي مدد ڪئي جڏهن انهن کي ضرورت هئي، ۽ ڪڏهن به ڪنهن
ٻئي شخص کي تنگ نه ڪيو. هر ڪو خوش هو ته هن بدمعاشي بند ڪئي. انهي مهيني اسڪول ۾،
هن کي "مهرباني انعام" لاءِ چونڊيو ويو.

*****اختتام*****

موزي هٿ ڌوئي

Moozie® جي آرڪيسٽرا ايڊونچر

موسيقي جي سفر ذريعي رحم جي ڳولا
ٿام ايستن پاران (فارمر ٽيڊ ۽ موزي® جي مدد سان)
ڪيٽي اولسن پاران بيان ڪيل

[صفحو 3]

هاڻي اچو ته اها ڪهاڻي ٻڌون ته ڪيئن ننڍي ٺٺي ملٽ موزي جي بگ آرڪسٽرا ۾ شامل ٿيو!

[صفحو 4]

هاڻي هرڪو ڄاڻي ٿو ته موزي ڳئون جيتري مهربان آهي. ٻي ڪا به مخلوق هن کان وڌيڪ مهربان ناهي.

موزي پنهنجي دم سان مڪين کي نرميءَ سان ٽٽار ڪندي بيٺو آهي، جڏهن آرڪيسٽرا جو نئون ساز ٻارن جي دروازي ۾ اچي ٿو.

[صفحو 5]

۽ موزي چوي ٿو، "هيلو، ننڍڙو ساٿي. توهان جو نالو ڇا آهي؟"
"منهنجو نالو ٽنني ٿيني ٽرينگل آهي، پر هر ڪو مون کي ٽي ٽي سڏي ٿو،" ٽي ٽي موزي کي چوي ٿو.

[صفحو 6]

"تون هتي ڇو آهين؟" موزي پڇي ٿو.
TT چوي ٿو، "مان هتي BIG آرڪسٽرا ۾ شامل ٿيڻ لاءِ آهيان، پر مون کي ڊپ آهي."
"ڇو ٿو ڊچين؟ موزي پڇي ٿو.
TT چوي ٿو، "ڇاڪاڻ ته مان ننڍڙو آهيان؛ ٻين سڀني اوزارن کان ننڍو. مان نئون آهيان. مون کي ٻين اوزارن جي ڪا به خبر نه آهي. ۽ مون کي خبر ناهي ته آئون آواز
ٺاهيندس جڏهن آئون موسيقي ڪيڏيندس!
موزي چوي ٿو، "ڳڻو، منهنجو نئون ننڍڙو دوست، مون کي سڀ ساز معلوم آهن ۽ مان توکي انهن سان متعارف ڪرائيندس.
اسان کي توهان جي آواز ڳولڻ ۾ مدد ڪرڻ ۾ خوشي ٿي ويندي. اچو ته اسٽرنگ سيڪشن تي وڃون!"

[صفحو 7]

جيئن موزي هڪ سيلو ڏانهن اشارو ڪري ٿي، هو ۽ TT کي ٻڌائي ٿي ته چارلي سيلو آرڪيسٽرا جي پراڻن ميمبرن مان هڪ آهي.
TT اهو ٻڌڻ لاءِ انتظار نٿو ڪري ته موزي کي ٻيو ڇا چوڻو آهي، هو صرف سيلو ڏانهن ڊوڙي ٿو ۽ چوي ٿو، "مان ٿيني ٽرينگل آهيان. ڇا توهان منهنجي آواز ڳولڻ ۾ مدد
ڪري سگهو ٿا؟"

[صفحو 8]

"مون کي اڪيلو ڇڏيو. مان مشق ڪري رهيو آهيان. مان توهان جي پسندن جي مدد ڪرڻ لاءِ تمام گهڻو اهم ۽ مصروف آهيان. اچو ته ڏسو ننڍڙو وائٽن مان هڪ؛ اهي
ننڍا تار آهن ۽ ننڍيون شيون پسند ڪن ٿا. ٽي سگهي ٿو ته اهي به توهان کي پسند ڪن،" چارلي سيلو چيو.

[صفحو 9]

ٽي ٽي واپس موزي ڏانهن وڃي ٿو ۽ چوي ٿو، "هو تمام سٺو نه هو."
"ٽي ٽي، نه سڀئي تار جا اوزار چارلي سيلو وانگر آهن،" موزي چوي ٿو.

[صفحو 10]

اوچتو بيڪسٽر باس رڙ ڪري ٿو، "اي انسان، پريشان نه ٿيو - ٿڌو ٿيؤ! اسان سڀ اهڙا ناهيون دوست! اسان سڀني سان گڏ آهيون! خير، گهٽ ۾ گهٽ هتي باسلينب ۾
اسان سڀ گڏ آهيون!

[صفحو 11]

Viola Viola ۽ شامل ڪري ٿو، TT"مهرباني ڪري سڀني تارن جي اوزارن جو فيصلو نه ڪريو جنهن سان توهان ملن ٿا. بهرحال، چارلي چيو ته توهان کي وائيلن سان ڳالهائڻ گهرجي. اهي تيز ۽ تيز راند ڪن ٿا ۽ هڪ سٺو ۽ دوستانه گروپ آهي.

[صفحو 12]

پوءِ موزي ۽ ٽي ٽي اڳتي هلي لوريٽا وائيلن سان ملڻ ويا، ۽ موزي چوي ٿو، ”هيلو، لوريٽا. هي منهنجو نئون دوست آهي ۽ هي هن جي پهرين ريهرسل آهي، پر هن کي پنهنجو آواز نٿو ملي. ”تو وٽ آواز ناهي؟ مون کي ڇو ياد آهي جڏهن مون وٽ آواز نه هو. پر پوءِ مون کي پنهنجي آواز جو راز مليو، ”لوريٽا وائيلن چوي ٿي.

”ٽي ٽي ڀڄيو، ”توهان جي آواز جو راز؟“ ”ها، منهنجي لاءِ راز منهنجو ڪمان هو. هتي، توهان ان کي ڪوشش؛ ڪنڊ موسيقيءَ کي سڌو ڪري ٿو تنهنجي اندر مان!“

[صفحو 13]

پوءِ ٽي ٽي ڪمان کڻندو آهي ۽ ان کي ساڄي پاسي کان هلڻ شروع ڪندو آهي، پر ڪو آواز ناهي. ٽي ٽي ڪمان واپس لوريٽا ڏانهن هٽ ڪري چوي ٿو، ”مهرباني، محترمه وائيلن. مان نه ٿو سمجهان ته ڪمان منهنجي آواز جو راز آهي. ”تي، پريشان نه ٿيو. توهان کي پنهنجو آواز ملندو. ۽ توهان کي خبر آهي ڇا؟ تون ۽ مان هاڻي دوست آهيون. جيترو جلدي توهان پنهنجو آواز ڳوليندا آهيو، توهان واپس اچي سگهو ٿا ۽ ڪنهن به وقت اسان سان راند ڪري سگهو ٿا. موزي، تون ٽي ٽي کي ڪاٺ جي وائيس ڏانهن ڇو نه ٿو وٺي. مون کي پڪ آهي ته اهي توهان جي مدد ڪرڻ لاءِ ڏاڍا خوش ٿيندا.“

[صفحو 14]

جيئن ئي اهي وڃڻ لاءِ مڙي، موزي ٽي ٽي کي چيو، ”ڇا تون هاڻي بهتر محسوس ڪري رهيو آهين؟“ ”ها آئون ڪريان ٿو. لوريٽا ۽ هن جا دوست مون لاءِ سٺا ۽ مهربان هئا، ايستائين جو وڏو باس به سٺو هو. مون انهن سڀني کي پسند ڪيو، “ TT چوي ٿو.

[صفحو 15]

موزي پهرين ڪرسي ڪلرينٽ ڏانهن اشارو ڪندي، ٽي ٽي کي پنهنجو تعارف ڪرائڻ لاءِ اشارو ڪيو. ۽ ٽي ٽي چوي ٿو، ”معاف ڪجو، مادام. منهنجو نالو ننڍڙو ننڍڙو مثل آهي. مان پنهنجي آواز کي ڳولي رهيو آهيان. ڇا توهان منهنجي مدد ڪري سگهو ٿا؟“

[صفحو 16]

ريڊا ڪلارنٽ چوي ٿو، ”توهان ڪجهه اعصاب حاصل ڪيو آهي! تون هڪ مثلي آهين. توهان جو تعلق آرڪسٽرا جي پٺيءَ ۾ آهي. ڇا توهان کي خبر آهي ته اهي آرڪسٽرا جي پٺيءَ ۾ ٽڪنڊي ڇو رکن ٿا؟ ڇو ته توهان اهم نه آهيو! مون کي اڪيلو ڇڏيو. وڃ پنهنجي جاءِ تي؛ پوئين قطار!“ ۾

[صفحو 17]

رد ٿيل محسوس ڪندي، ٽي ٽي واپس موزي ڏانهن هلي ٿو، ۽ موزي چوي ٿو، ”اڇو، ننڍڙو دوست. مان چاهيان ٿو ته توهان ٽنهي woodwinds سان ملن: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe, and Hobson Bassoon. منهنجو خيال آهي ته اهي توهان جي آواز ڳولڻ ۾ مدد ڪري سگهن ٿيون.

[صفحو 18]

گڏو گڏ اهي هلن ٿا، ۽ موزي چوي ٿو، ”هي منهنجو دوست آهي، ٽي ٽي. هو آرڪيسٽرا ۾ نئون آهي ۽ هن کي پنهنجو آواز ڳولڻ جي ضرورت آهي.

بلي جو پڪولو جلدي چيس، ”اي، ننڍڙو ماڻهو! اهو صرف مون کي ورتو 10 منهنجو آواز ڳولڻ لاء سيڪنڊ. ڇا توهان سوچيو ٿا ته توهان هن رڪارڊ کي مات ڪري سگهو ٿا؟

[صفحو 19]

اوليويا اوبي آرام سان چوي ٿو، ”بلي جو، ٽي ٽي تي اعتراض نه ڪريو. پوء توهان پنهنجي آواز کي ڳولي رهيا آهيو؟ خير، اسان مان هر هڪ جو پنهنجو آواز آهي اسان جي اندر اندر. Reeds هن حصي ۾ اسان مان گهڻا لاء راز آهن. هتي، ٽي ٽي، منهنجي ريد جي ڪوشش ڪريو. شايد اهو ئي راز آهي تنهنجي آواز جو.“
پهوبسن باسون شامل ڪري ٿو، ”ها، اهو هميشه مون لاء ڪم ڪري ٿو! ريد سڄي دنيا کي متحرڪ ۽ جيترو بڻائين ٿا. اڳتي وڌو ۽ ڪوشش ڪريو- اهو آسان آهي! ان کي هڪ ٿوٽ ڏيو!“

[صفحو 20]

ٽي ٽي ريد کڻي ٿو، ان کي وات ۾ وجهي ٿو ۽ ڦوڪيندو آهي. (ڦوڪندڙ آواز) پر، ڪو به آواز ڪونهي. تنهنڪري TT ڏٺي ٿو وري مسز اوبي ڏانهن موٽيو ۽ چوي ٿو، ”توهان جي مهرباني، مسز اوبي، توهان تمام گهڻي مهربان آهيو. ريد راز ناهي. ريد توهان لاء خوبصورت ڪم ڪري ٿو، پر اهو صرف مون لاء ڪم نٿو ڪري.
”توهان پنهنجو آواز ڳوليندا، مون کي خبر آهي ته تون ڪندين. هتي هڪ خيال آهي. تون ذاتوءَ جو ٺهيل آهين! تون ۽ موزي براس سيڪشن کي ڇو نه آزمايو؟ اهي اسان جي پرسن آهن!“

[صفحو 21]

جيئن TT هلندي رهي آهي ۽ چمڪندڙ سڱن، ٽرمپٽس ۽ ٽرمبونز کي ڏسي رهيو آهي،

[صفحو 22]

هو اتفاقي طور هڪ تمام وڏي اوزار سان ٽڪرائجي ٿو. TT آرڪسٽرا جي بدمعاشي، ميڪس ٽوبا سان ٽڪرايو هو. ميڪس ٽوبا رڙ ڪري ٿو، ”ڏس ته ڪيڏانهن وڃي رهيا آهيو، اي ننڍڙا پڙ! هتان هتان هليو وڃ ان کان اڳ جو مان توکي ڦاسان هتان کان ٻاهر!“

[صفحو 23]

۽ موزي چوي ٿو، ”ميڪس ٽوبا، اهو مهربان نه هو. هن جو مطلب ڪو نقصان نه هو؛ اهو هڪ حادثو هو. هي هن جو پهريون ڏينهن آهي، ۽ هو پنهنجي آواز کي ڳولي رهيو آهي.
جيئن ميڪس ٽوبا جي چمڪدار پيٽل جي چمڙي شرمساريءَ سان ڳاڙهي ٿي وڃي ٿي، تيئن هو گوڙ ڪري ٿو ۽ رڙيون ڪري ٿو ۽ پنهنجو ڳلو صاف ڪري ٿو ۽ چوي ٿو، ”آه، ان لاء معاف ڪجو. مون کان سواء ڪنهن جي باري ۾ نه سوچيو هو. اي! ٽي سگهي ٿو اهو ڦاٿل، سلائيڊنگ ٽرمبون توهان جي آواز ڳولڻ ۾ مدد ڪري سگهي ٿو.

[صفحو 24]

ياد رهي ته موزي چوي ٿو هميشه مهربان رهو، ٽي ٽي سڌو بيٺو آهي ۽ ميڪس ٽوبا کي چوي ٿو،
”هن تجويز لاء توهان جي مهرباني، مسٽر ٽوبا. تون تمام وڏو ۽ روشن آهين. مان ٽرمبون کي ڏسڻ ويندس ۽ ڪانئس پڇندس ته ڇا هو منهنجي آواز ڳولڻ ۾ مدد ڪري سگهي ٿو.
گرف ميڪس ٽوبا نرم ٿي چيو، ”منهنجي خوشي. سٺي قسمت، ٻار، ۽ آرڪسٽرا ۾ پليڪار.

[صفحو 25]

موزي TTT کان پڇي ٿو، ”ڇا توهان نوٽيس ڪيو ته ڪيئن توهان جي مهرباني ميڪس جي ذهن کي تبديل ڪرڻ ۾ مدد ڪئي؟“

[صفحو 26]

بس پوء ريمون ٽرمبون چوي ٿو، ”اي ڪامپيري، هتان هليو وڃ. مان رامون آهيان. سڄي براس سيڪشن ۾ توهان وٽ ڪو به گوشت ناهي.

پوءِ ايو هارن چوي ٿو، ”توهان پنهنجو آواز ڳولي رهيا آهيو؟ اسان جي آواز جو راز تمام گهڻي هوا ۽ هڪ وات آهي. ٻڌو...”

[صفحو 27]

"مان ڊونالڊ ٽرمپ آهيان، مون کي هر شيءِ بابت تمام گهڻو ڄاڻو ٿا! رامون، ٽي ٽي کي پنهنجو وات ڏيو! ٽي سگهي ٿو اهو راز آهي سندس آواز جو. توهان کي صرف اهو ڪرڻو آهي ته توهان جي چپن کي گونجي ۽ واقعي سخت ڌڪ هڻي.

[صفحو 28]

تنهن ڪري ٽي ٽي وات کڻندو آهي ۽ ڦوڪيندو آهي ۽ ڌماڪو ڪندو آهي. پر ڪو به آواز ڪونهي. مايوس ٿي، ٽي ٽي وات پيس واپس ريمون ٽرمبون ڏانهن هٽ ڪري ٿو ۽ چوي ٿو، ”مهرباني، ريمون، پر اهو وات مون لاءِ ڪم نٿو ڪري. اهو توهان ۽ توهان جي چمڪندڙ پيٽل دوستن لاءِ تمام سٺو ڪم ڪري ٿو. توهان تمام سٺو آواز آهيا! اهو مون کي چمڪندڙ ۽ هن آرڪسٽرا ۾ هجڻ تي فخر ڪري ٿو.

[صفحو 29]

جيئن ئي اهي هليا وڃن ٿا موزي ٽي ٽي کي چوي ٿو، ”مون کي توهان تي فخر آهي توهان جي وات سان ڏاڍي ڪوشش ڪرڻ تي، ۽ رامون ۽ پيٽل جي سڀني اوزارن تي مهرباني ڪرڻ تي. توهان جي مهرباني ٻين کي سٺو محسوس ڪري ٿي. ”مهربان هجڻ مون کي پڻ سٺو محسوس ڪري ٿو،“ ٽي ٽي چوي ٿو. جڏهن ته ٽي ٽي ٻين اوزارن جي باري ۾ هن جي مهرباني جي باري ۾ سٺو محسوس ڪندو آهي، هو اڃا تائين پنهنجي آواز کي ڳولڻ بابت پريشان آهي.

[صفحو 30]

هو چوي ٿو، "موزي، اسان تارن ڏانهن ويا آهيون. اسان woodwinds ڏانهن ويو آهي. اسان پيٽل سيڪشن ۾ ويا آهيون.

[صفحو 31]

"اسان منهنجو آواز ڪٿي ڳولي سگهون ٿا؟

[صفحو 32]

"ها، اتي هڪ جاءِ آهي جتي اسان نه ويا آهيون. اهو مون اڳ ۾ چو نه سگهيو؟ اهو آهي جتي اهي منهنجي ڳئون جي گهٽي رکندا آهن. اچو ته پرڪيوشن سيڪشن ڏانهن وڃو.

[صفحو 33]

پوءِ اهي ٻڌن ٿا جڪ ٽمپني جو رڙ ڪري، ”تي ٽي ٽڪنڊي، هتي هتي هليو ماڻهو. پوئين قطار ۾ پليڪار جتي اسان مان گهڻا اٿي بيٺا ۽ گهمڻ گهمڻ جڏهن اسين موسيقي ڪندا آهيون. مون توهان جي باري ۾ ٻڌو آهي. لفظ اهو آهي ته توهان هڪ نئون پرڪيوشن اوزار آهيو جيڪو توهان جي آواز کي ڳولي رهيو آهي. توهان صحيح جڳهه تي آيا آهيو؛ پرڪيوشن IS هتي ڳالهايو وڃي ٿو. منهنجا دوست ٻڌو. مون کي هڪ خيال آيو آهي، ته تون منهنجي بهترين دوست، ڪيڊنس کي ڏسڻ لاءِ چو نه هليو وڃين. هي، ڪيڊنس! مان توهان کي گرم نئين ٽڪنڊي سان ملڻ چاهيان ٿو. هو هڪ مهربان روح آهي، ۽ ڏات سان ڀريل؛ هن کي عمل ۾ آڻڻ ۾ مدد ڪريو!"

[صفحو 34]

موزي ۽ ٽي ٽي مشهور ڊرم خاندان جي ڪيڊنس اسٽيئر-ڊرم سان ملڻ لاءِ ويا. ڪيڊنس هنن کي خوش آمديد چئي، ”هيلو، ٽي ٽي، مان ڪيڊنس آهيان. مون وڏن بينڊن، ننڍن بينڊن، مارچنگ بينڊن ۽ راڪ بينڊن ۾ ڪيڏيو آهي. منهنجي ۽ منهنجي دوستن جي نال کي ٻڌو.

ڪيڊنس ۽ سندس دوستن جي سڀني آوازن کان حيران ٿي، ٽي ٽي چوي ٿو، "واه!"

Cadence snare drumچوي ٿو، "ها، ۽ TTچا توهان کي خبر آهي ته انهن مان گهڻا آواز توهان وانگر 'cool one noters' ٺاهيا آهن؟"

پوءِ ڪيڊنس ويجهو بيٺل هڪ ننڍڙي بيٽر ڏانهن اشارو ڪري چوي ٿو، "ڏسو ان کي چيڪ ڪريو ٿي ٿي؛ اهو توهان جي آواز جو راز ٿي سگهي ٿو.

[صفحو 35]

بيٽر کڻندي، ٿي ٿي چوي ٿو، "مون کي مليو. مون کي پنهنجو آواز مليو!"
موزي خوشيءَ سان مرڪي وئي ڇاڪاڻ ته هن جي دوست کي اهو مليو هو جنهن کي هو ڳولي رهيو هو ... هن جي آواز جو راز. ٿي ٿي وڌيڪ نه ڊڄندو هو.

[صفحو 36]

آرڪيسٽرا جا مختلف سيڪشن پنهنجي پنهنجي حصي جي مشق ۾ مصروف آهن پر اچو ته ڏسون ته ڇا ٿيندو جڏهن اسان سڀني کي گڏ ڪريون!

[صفحو 37]

موزي توهان کي ياد رکڻ چاهي ٿي، جڏهن توهان مهربان آهيو، توهان کي سٺو محسوس ٿئي ٿو، جيڪو توهان مهربان آهيو اهو سٺو محسوس ڪندو آهي ... ۽ هرڪو توهان جي احسان وارو عمل ڏسي پڻ سٺو محسوس ڪندو آهي.
توهان ڏسندا، مهربان ٿيڻ اسان سڀني کي گڏ ڪيڏڻ ۽ خوبصورت ميوزڪ ٺاهڻ ۾ مدد ڪري ٿي... چاهي اسان ڪيترو به مختلف هجيون!